

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 10

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 ianuarie 2015

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 598 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	2-4		stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare	9-11
Decizia nr. 640 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule	4-6		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 658 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	6-8		1.621/2014. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea Normelor metodologice privind recoltarea, depozitarea și transportul mostrelor biologice în vederea probațiunii judiciare prin stabilirea alcoolemiei sau a prezenței în organism a substanțelor psihoactive în cazul persoanelor implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu traficul rutier, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.512/2013	12
Decizia nr. 721 din 9 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și (4) teza a doua din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, ale art. 11 art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind			1.650/2014. — Ordin al ministrului transporturilor pentru modificarea și completarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003	13-31
			5.109/2014. — Ordin al ministrului educației naționale pentru aprobarea Centralizatorului privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, precum și probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar 2015	32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 598**

din 21 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Alexandru Rădulescu în Dosarul nr. 3.339/236/2014 al Judecătoriei Giurgiu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 523 D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că prevederile art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 sunt incidente în faza de executare a pedepselor, fază în care garanțiile procesuale oferite de legiuitor sunt diferite de cele specifice fazei de judecată. Se observă că autorul excepției deduce neconstituționalitatea textului criticat prin compararea situației sale juridice cu cea a persoanelor aflate în curs de judecată, or, aceste două categorii de persoane se află în situații juridice diferite. Se susține, de asemenea, că autorul excepției confundă dreptul la apărare cu asistența juridică obligatorie și că reglementarea cazurilor în care aceasta din urmă este incidentă este de competența exclusivă a legiuitorului. Se arată, totodată, că în faza executării pedepsei persoana condamnată are dreptul să-și angajeze un apărător, să depună memorii și să formuleze concluzii, fiindu-i, astfel, asigurat accesul liber la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.339/236/2014, **Judecătoria Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal,**

excepție ridicată de Alexandru Rădulescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei hotărâri a judecătorului delegat.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține că textul criticat nu dă posibilitatea petentului să își susțină cauza, încălcându-i dreptul constituțional la apărare. Se arată, de asemenea, că prevederile art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 restrâng accesul la justiție al titularului plângerii și îl discriminează în raport cu partea adversă, care poate participa efectiv la judecarea cauzei. Pentru aceste motive, se susține că textul criticat contravine dispozițiilor art. 16, art. 21, art. 24 și art. 53 din Legea fundamentală.

6. **Judecătoria Giurgiu** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că persoana condamnată, titulară a plângerii formulate împotriva deciziei de stabilire a regimului de executare a pedepselor privative de libertate, potrivit prevederilor art. 39 din Legea nr. 254/2013, are posibilitatea de a formula memoriile și concluziile scrise, are dreptul de a-și angaja un apărător și poate fi adusă la judecată, la solicitarea instanței, conform art. 39 alin. (16) din aceeași lege.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că textul criticat reglementează faza executării pedepsei, motiv pentru care aspectele criticate excedează procedurii penale speciale, care cuprinde numai faza de urmărire penală și cea de judecată, și că situația juridică a condamnatului este diferită de cea a făptuitorului, a suspectului sau a inculpatului. Se susține că, în considerarea acestor diferențe, legiuitorul poate reglementa o procedură specială, care nu mai implică, în mod obligatoriu, asigurarea asistenței juridice. Se arată că dispozițiile art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 nu încalcă dreptul la apărare și nici accesul liber la justiție al persoanei condamnate, întrucât aceasta nu este împiedicată să își angajeze un avocat pentru aspecte referitoare la executarea pedepsei, iar faptul că ea se află în stare de detenție nu implică asigurarea asistenței juridice obligatorii în etapa analizată. Se subliniază că, potrivit prevederilor art. 39 alin. (15) din Legea nr. 254/2013, persoana condamnată poate depune concluzii scrise. Se observă, de asemenea, că decizia Comisiei pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate poate fi contestată atât în fața judecătorului de supraveghere a privării de libertate, cât și a instanței de judecată, care, în vederea aflării adevărului, poate asculta la locul de detenție persoana condamnată, cu respectarea exigențelor dreptului la apărare. Se face trimitere

la deciziile Curții Constituționale nr. 1.202 din 24 septembrie 2009, nr. 1.292 din 14 octombrie 2010 și nr. 486 din 21 noiembrie 2013.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, care au următorul cuprins: „*Asistența juridică nu este obligatorie. În cazul în care procurorul și reprezentantul administrației penitenciarului participă la judecată, aceștia pun concluzii.*”.

12. Autorul excepției susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 cu privire la dreptul la apărare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 vizează faza executării pedepsei, care este ce-a de-a treia fază a procesului penal, reglementând cu privire la asistența juridică în procedura de soluționare a plângerii formulate împotriva deciziei de stabilire a regimului de executare a pedepselor privative de libertate. Așa fiind, aspectul criticat de autorul excepției, respectiv lipsa asistenței juridice obligatorii pe parcursul procedurii anterior arătate, excedează procedurii penale speciale, ce reglementează numai faza urmăririi penale și a judecării, situația juridică a condamnatului nefiind identică cu cea a făptuitorului, a suspectului sau a inculpatului (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 486 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 24 ianuarie 2014).

14. Curtea constată că, potrivit jurisprudenței sale, dreptul la apărare nu poate fi confundat cu dreptul la asistență juridică obligatorie, primul fiind garantat în toate cazurile, iar cel de-al doilea fiind creat de legiuitor, care stabilește și cazurile în care se consideră că este necesar. Așadar, Legea fundamentală garantează dreptul la apărare, iar nu și pe cel la asistență juridică obligatorie. S-a reținut, prin aceeași jurisprudență, că stabilirea cazurilor în care asistență juridică este obligatorie constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care, conform art. 126 din Constituție, are deplină libertate de a reglementa (a se vedea Decizia nr. 1.202 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 700 din 19 octombrie 2009, și Decizia nr. 365 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 12 august 2005). S-a arătat, totodată, că împrejurarea că o persoană este privată de libertate, ca urmare a unei condamnări definitive, nu este de natură a atrage aplicabilitatea dispozițiilor legale referitoare la

asistența juridică obligatorie (a se vedea Decizia nr. 486 din 21 noiembrie 2013).

15. Curtea observă că, în condițiile normei de la art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013, persoana condamnată nu este împiedicată să își angajeze un avocat pentru aspectele care țin de faza executării pedepsei, beneficiind astfel de dreptul la apărare, prevăzut la art. 24 din Constituție.

16. Pentru aceste considerente, Curtea nu poate reține încălcarea prin dispozițiile art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 a dreptului la apărare, prevăzut la art. 24 din Legea fundamentală.

17. De asemenea, Curtea constată că persoana condamnată, care este nemulțumită de decizia de stabilire a regimului de executare a pedepselor pronunțată de Comisia pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, constituită, conform art. 32 din Legea nr. 254/2013, la nivelul penitenciarului, poate face plângere împotriva acesteia la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la data comunicării, potrivit art. 39 alin. (3) din aceeași lege. Plângerea este soluționată de către judecătorul de supraveghere în termen de 10 zile de la data primirii ei, prin încheiere executorie. Conform alin. (10) al art. 39 din Legea nr. 254/2013, împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, persoana condamnată și administrația penitenciarului pot formula contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul. Iar potrivit alin. (14) și (15) ale aceluiași art. 39, contestația se judecă, în ședință publică, cu citarea persoanei condamnate și a administrației penitenciarului, persoana condamnată și administrația penitenciarului putând depune memoriile și concluziile scrise.

18. Curtea reține astfel că persoana condamnată are dreptul de a se adresa unei instanțe de judecată, după ce plângerea sa a fost examinată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate, putând depune memoriile și concluziile scrise. Or, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că, în aceste condiții, nu poate fi reținută pretinsa încălcare prin textul criticat a prevederilor art. 21 din Constituție, referitor la accesul liber la justiție. De altfel, în acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat prin Decizia din 23 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Pilla împotriva Italiei*, în măsura în care cererile reclamantului se referă la executarea pedepselor, art. 6 paragraful 1 din Convenție referitor la dreptul la un proces echitabil este inaplicabil unei proceduri ce privește executarea unei pedepse (a se vedea Decizia nr. 486 din 21 noiembrie 2013).

19. Potrivit prevederilor art. 39 alin. (14) din Legea nr. 254/2013, mai sus referit, în procedura soluționării de către instanța de judecată a contestației împotriva încheierii de soluționare a plângerii formulate împotriva deciziei de stabilire a regimului de executare a pedepsei privative de libertate persoana condamnată poate depune memoriile și concluziile scrise. Iar, conform tezei a doua a textului criticat, procurorul și reprezentantul administrației penitenciarului pun concluzii scrise în cazul în care participă la judecată. Prin urmare, potrivit prevederilor criticate, persoana condamnată și administrația penitenciarelor beneficiază de aceleași drepturi procesuale, neputând fi reținută încălcarea prin dispozițiile art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 a prevederilor art. 16 din Constituție.

20. Având în vedere că dispozițiile art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 nu încalcă drepturile fundamentale invocate de autorul excepției, prevederile art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu au incidență în cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Rădulescu în Dosarul nr. 3.339/236/2014 al Judecătorei Giurgiu și constată că dispozițiile art. 39 alin. (17) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Giurgiu și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 640

din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, excepție ridicată de Constantin Georgian Stan în Dosarul nr. 6.508/120/2013 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 440D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Arată că autorul excepției de neconstituționalitate, prin critica formulată, urmărește, în realitate, modificarea și completarea actului normativ. Dacă se va trece peste acest aspect, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece

ordonanța de urgență criticată se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 6.508/120/2013, **Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule**, excepție ridicată de Constantin Georgian Stan într-o cauză având ca obiect „refuz soluționare cerere — restituire timbru de mediu”.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că întreaga ordonanță de urgență este neconstituțională, pentru că încalcă egalitatea cetățenilor în fața legii și așezarea justă a sarcinilor fiscale. Consideră că timbrul de mediu, astfel cum este definit prin art. 2 lit. m) din ordonanța de urgență, fiind o taxă pentru emisii produse de autovehicule, ar trebui suportată de toți cei care produc asemenea emisii. Însă din analiza art. 4 al ordonanței de urgență criticate rezultă că nu toți cei care produc emisii provenite de la autovehicule sunt subiecții acestei taxe, ci doar cei care înmatriculează sau transcriu autovehicule din categoria celor la care se referă actul normativ criticat. Astfel, cei care dețin autovehicule înmatriculate sau transcrise anterior datei de 1 ianuarie 2013, și care, în mod evident, produc emisii poluante, nu plătesc această taxă și nici nu au plătit-o în trecut, sau dacă au plătit-o au recuperat-o prin acțiuni în justiție întemeiate pe dreptul Uniunii Europene. Mai arată că autovehiculele care nu sunt supuse înmatriculării sau

transcrierii în România nu sunt supuse acestei taxe, cu toate că produc emisii poluante pe teritoriul național. În acest sens, cu titlu exemplificativ, este indicată situația autovehiculelor înmatriculate în Bulgaria dar folosite de utilizatori români pe teritoriul României, pentru care nu s-a plătit și nu se plătește niciun fel de taxă pe poluare către statul român. Prin aceasta se creează o discriminare pozitivă a utilizatorilor de rea-credință care folosesc în România autovehicule înmatriculate în Bulgaria față de cei de bună-credință care și-au înmatriculat și transcris autovehiculele în România.

6. În continuare arată că art. 4 din ordonanța de urgență criticată încalcă egalitatea cetățenilor în fața legii, precum și așezarea justă a sarcinilor fiscale. Consideră că această taxă ar putea fi reglementată ca o taxă anuală rutieră, pe principiul „poluatorul plătește”, astfel încât nimeni nu ar fi discriminat și toți posesorii de autovehicule puse în circulație în România ar plăti această taxă, fără a se mai pune problema retroactivității legii în privința celor care și-au înmatriculat autovehiculele înainte de intrarea în vigoare a actului normativ criticat. Mai arată că există și persoane care nu mai produc emisii poluante, deoarece au înstrăinat autovehiculul pentru care au plătit timbrul de mediu pentru întreaga durată de viață estimată a acestuia, însă această taxă nu li se restituie, chiar dacă dobânditorul autovehiculului este cel care produce aceste emisii. Prin urmare, primul proprietar care a plătit timbrul de mediu este cel care plătește pentru poluarea produsă de altul.

7. De altfel, astfel cum rezultă din art. 7 al ordonanței de urgență criticate, în situația în care autovehiculul este scos ulterior plății acestei taxe din parcul național auto, această taxă i se restituie ultimului proprietar și nu celui care a plătit inițial taxa.

8. **Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază că Ordonanța de urgență criticată nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (1), câtă vreme în preambulul actului normativ s-a precizat că aceasta a fost adoptată în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție și este motivată pe aspectul că, în caz de neadoptare, în regim de urgență se vor limita sever tranzacțiile cu autoturisme existente în parcul național, cu impact direct asupra populației, precum și asupra finanțării unor programe și proiecte din domeniul protecției mediului. Instanța mai reține că celelalte argumente invocate se referă la nelegalitatea ordonanței de urgență, acestea putând fi examinate pe calea contenciosului administrativ și nu în procedura de invocare a neconstituționalității actului normativ.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 4 martie 2013.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 56 privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională reține că autorul acesteia susține, în esență, că întreaga ordonanță de urgență este neconstituțională pentru că încalcă egalitatea cetățenilor în fața legii și așezarea justă a sarcinilor fiscale. Arată că timbrul de mediu, fiind o taxă provenită de la autovehicule, ar trebui plătită de toți cei care produc emisii provenite de la autovehicule, în baza principiilor constituționale ale egalității în fața legii și a așezării juste a sarcinilor fiscale. Astfel, Curtea constată că nici din considerentele încheierii de sesizare, și nici din notele scrise depuse nu rezultă invocarea și nici motivarea de către autorul excepției a neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 prin raportare la art. 115 alin. (1) din Constituție.

16. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate raportată la art. 115 alin. (1) din Constituție, reținută de instanța de judecată, nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate datorită generalității sale. În acest sens, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a stabilit că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți.

17. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la art. 16 și 56 din Constituție, Curtea urmează să o respingă, ca inadmisibilă, deoarece autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci solicită, în realitate, completarea dispozițiilor de lege criticate, în sensul largirii sferei de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

18. Astfel, așa cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate, aceasta vizează, pe de o parte, aspecte ce țin de modificarea ordonanței de urgență criticate, iar, pe de altă parte, aspecte ce țin de modul de aplicare a acesteia.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, excepție ridicată de Constantin Georgian Stan în Dosarul nr. 6.508/120/2013 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 658

din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința nr. 748/Fca/2014 din 30 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.401/113/2013, **Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.**

5. Excepția a fost ridicată de Ionel Șcheaua, agent în cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ și fiscal prin care a solicitat obligarea Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila și Ministerului Finanțelor Publice la acordarea premiului anual aferent anului 2010, al 13-lea salariu, reactualizat în funcție de indicele inflației la data plății efective.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare principiului constituțional al neretroactivității legii civile. În acest sens, arată că art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice a prevăzut acordarea celui de-al treisprezecelea salariu pentru anul 2010. Aceste dispoziții de lege au fost abrogate prin art. 39 lit. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Ionel Șcheaua în Dosarul nr. 3.401/113/2013 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 729D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și părțile Inspectoratul de Poliție al Județului Brăila și Ministerul Finanțelor Publice, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

unitară a personalului plătit din fonduri publice. De asemenea, prin art. 8 din Legea nr. 285/2010 s-a prevăzut în mod expres că sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011. Or, susține că dreptul de a încasa premiul anual aferent anului 2010 era deja câștigat, chiar dacă plata era amânată până în luna ianuarie 2011. Astfel, legile care au abrogat posibilitatea acordării celui de-al treisprezecelea salariu au intrat în vigoare ulterior perioadei prevăzute pentru acordarea acestui drept, având, astfel, efecte retroactive.

7. Totodată, autorul excepției consideră că sunt încălcate și prevederile art. 20 din Constituție prin raportare la prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, drepturile salariale, inclusiv premiile, reprezintă concepte asimilate bunurilor mobile. Astfel, lipsirea de dreptul de a mai primi vreodată sumele de bani aferente unui drept câștigat reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate.

8. În continuare, invocă Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă și amintește jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și concluziile Comisiei Europene cu privire la obligația judecătorului național de a înlătura din oficiu aplicarea unei reglementări interne sau a deciziilor Curții Constituționale care sunt contrare dreptului Uniunii (Cauza C-310/10).

9. În sfârșit, susține că sunt încălcate și prevederile art. 41, art. 124 și art. 125 din Constituție.

10. **Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că dispozițiile actelor normative criticate nu încalcă textele constituționale invocate. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 257 din 20 martie 2012.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului**, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în

anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora „*Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.*”

16. Curtea reține că Legea nr. 285/2010 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar în anul 2011. În legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a statuat că „*sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare*”. Așadar, deși dispozițiile de lege supuse examinării nu se mai încadrează în fondul activ al legislației, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora, având în vedere că raportul juridic născut între angajat și angajator nu s-a stins în privința acordării premiului anual pe 2010, odată cu plata lunară a salariului în cursul anului 2011, tocmai din cauza faptului că angajatul contestă, potrivit legii, o eventuală neexecutare de către angajator a obligației sale privind premiul anual pe 2010, ceea ce califică situația în care se află autorii excepției ca fiind o *facta pendentia*.

17. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 125 privind statutul judecătorilor. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății, ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul de proprietate, ale art. 15 din Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 19 iulie 2000, și ale art. 17 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 303 din 2 decembrie 2000.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai fost analizate sub aspectul conformității lor cu prevederile constituționale și internaționale invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 115 din 9 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 5 aprilie 2012, Curtea a reținut că sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. De asemenea, legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. Așadar, nu se poate vorbi despre

drepturi fundamentale atunci când se reclamă încetarea acordării unui astfel de stimulent sau drept salarial suplimentar cum este premiul anual, așa încât nu este incident art. 41 din Constituție, care garantează salariaților dreptul la salariu.

19. Totodată, Curtea a reținut că legiuitorul, prin art. 8 din Legea nr. 285/2010, a prevăzut ca sumele aferente premiului anual pentru anul 2010 să fie avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, prin includerea acestora în salariul/solda/indemnizația de bază a angajatului, potrivit reglementărilor din aceeași lege. Premiul anual pe anul 2010, având în vedere faptul că Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, a prevăzut un atare drept legal pentru anul 2010, iar legiuitorul nu l-a eliminat în cursul anului 2010, reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă, pe care angajatul o are asupra angajatorului public, și constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar dispozițiile de lege criticate prevăd în același timp doar modalitatea prin care statul urmează să își execute întru totul această obligație financiară, în forma arătată mai sus, fără a fi afectate în niciun fel cuantumul sau întinderea acestei creanțe.

20. Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010, prin conținutul lor normativ, nu vizează efectele juridice stinse ale unui raport juridic născut sub imperiul legii vechi, pentru a fi posibilă constatarea încălcării principiului neretroactivității legii.

21. Curtea a constatat că majorarea salarială din anul 2011, rezultată ca urmare a includerii premiului anual din 2010 în salariul/solda/indemnizația de bază, este acordată și în continuare, dovadă că de la 1 ianuarie 2012 a rămas în plată același nivel al retribuției, în condițiile în care legiuitorul a ales să nu acorde niciun premiu anual pe anul 2011.

22. Analizând criticile formulate în raport cu dispozițiile Directivei 2000/78/CE, Curtea, prin Decizia nr. 115 din 9 februarie 2012, a observat că nu se pune problema generării unei stări de discriminare sub aspectul încadrării în muncă și al ocupării forței de muncă, astfel că Directiva 2000/78/CE nu are

incidență în cauză. În plus, această directivă este transpusă în planul legislației interne prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 7 martie 2014, autorii excepției având posibilitatea invocării acestui act normativ în fața instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

23. În ceea ce privește jurisprudența europeană invocată, Curtea Constituțională a reținut că, prin Hotărârea din 7 iulie 2011 — *Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești împotriva Ștefan Agafitei și alții*, pronunțată în Cauza C-310/10, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a soluționat o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, cerere formulată de Curtea de Apel Bacău și respinsă ca inadmisibilă. Curtea de la Luxemburg a subliniat, cu acel prilej, că nici art. 15 din Directiva 2000/43/CE și nici art. 17 din Directiva 2000/78/CE — texte pe care Curtea a fost solicitată a le interpreta — nu conțin drept criteriu de discriminare, și deci de aplicare a unor sancțiuni de către statul membru, criteriul categoriei socioprofesionale; totodată, cu privire la relația dintre instanța națională și Curtea Constituțională, abordată sub aspectul efectelor deciziilor Curții Constituționale, instanța europeană a afirmat, în realitate, că „...nu este posibil (...), fără a fi încălcată repartizarea competențelor între Uniune și statele sale membre, să se confere supremație normei respective a Dreptului Uniunii în raport cu normele interne de rang superior, care ar impune, într-o astfel de situație, înlăturarea aplicării respectivei norme de drept național sau a interpretării date acesteia [de către instanța de contencios constituțional — n.n.]” (paragraful 47).

24. În cauză nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

25. În sfârșit, în ceea ce privește invocarea prevederilor art. 124 și 125 din Constituție, cu trimitere la afectarea statutului profesional al autorului excepției ca urmare a încetării acordării premiului anual corespunzător anului 2010, Curtea observă că aceste norme nu au incidență în cauză, de vreme ce autorul excepției nu face parte din categoria socioprofesională a magistraților.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionel Șcheaua în Dosarul nr. 3.401/113/2013 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 721

din 9 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și (4) teza a doua din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, ale art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și (4) teza a doua din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, ale art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, excepție ridicată de Septimiu Vlad Borș în Dosarul nr. 1.966/177/2014 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 881D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Casa Județeană de Pensii Cluj, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.966/177/2014, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și (4) teza a doua din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, ale art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare.**

5. Excepția a fost ridicată de Septimiu Vlad Borș cu prilejul soluționării unei cauze civile în care a solicitat obligarea Casei Județene de Pensii Cluj la plata indemnizației reparatorii prevăzute de art. 4 alin. (4) teza a doua din Legea nr. 341/2004.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că persoanele care se încadrează în ipoteza art. 4 alin. (4) teza a doua din Legea nr. 341/2004 sunt discriminate în raport cu cele încadrate în ipoteza art. 4 alin. (2) din aceeași lege. Astfel, arată că, spre deosebire de soțul supraviețuitor, părinții ori copiii eroilor-martiri, prevăzuți la art. 4 alin. (2) din Legea nr. 341/2004, copiii eroilor-martiri care nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile li s-a suspendat acordarea

acestui drept în ultimii trei ani. Or, consideră că situația acestor din urmă persoane, aflate în imposibilitatea de a se întreține singure, este echivalentă cu cea a soțului, părinților ori a copiilor până la terminarea studiilor, astfel că tratamentul juridic ar trebui să fie egal.

7. Totodată, autorul excepției susține că dispozițiile de lege care suspendă acordarea indemnizației reparatorii pentru persoanele care se încadrează în ipoteza art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 aduc atingere prevederilor constituționale și internaționale care consacră și protejează dreptul de proprietate. În acest sens, arată că indemnizația reparatorie constituie un bun, iar neacordarea acesteia echivalează cu o expropriere. În sprijinul celor arătate, invocă Hotărârea din 22 iunie 2004 pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Broniowski împotriva Poloniei*.

8. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate, prin care se suspendă plata indemnizației reparatorii, s-au aplicat în mod nediscriminatoriu tuturor persoanelor încadrate în ipoteza art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004. De asemenea, arată că deși indemnizația reparatorie constituie un bun, aceasta nu este un drept fundamental, statul putând interveni, în funcție de interesul public protejat, prin diminuarea cuantumului acestui drept, suspendarea ori înlăturarea lui, fără a se putea aprecia că a fost încălcat dreptul de proprietate. În sensul celor arătate, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.358 din 21 octombrie 2010.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (2) și (4) teza a doua din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și

completări prin Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014, și dispozițiile art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 30 august 2013, cu modificările ulterioare. Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 4 alin. (2) și (4) din Legea nr. 341/2004: „(2) *Persoanele care au obținut titlurile prevăzute la alin. (1) au dreptul la o indemnizație lunară reparatorie, calculată pe baza coeficienților de multiplicare ce vor fi aplicați asupra salariului mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, astfel:*

a) *soțul supraviețuitor al celui decedat, dacă nu s-a recăsătorit — un coeficient de 1,10;*

b) *fiecare dintre părinții celui decedat — un coeficient de 0,50;*

c) *fiecare dintre copiii celui decedat, până la majorat sau până la terminarea studiilor, fără a depăși vârsta de 26 de ani, indiferent în întreținerea cui se află — un coeficient de 1,10.[...]*

(4) *De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor.”;*

— Art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010: „*În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”;*

— Art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012: „*Prevederile art. 15, 18, 19 și 20 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.”;*

— Art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013: „Prevederile art. 18 și 19 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2014.”

13. Curtea constată că dispozițiile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 și ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 au avut o aplicabilitate temporară, în cursul anului 2012, respectiv 2013. Întrucât continuă să își producă efectele juridice în cauza în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, aceste dispoziții legale pot fi supuse controlului de constituționalitate, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea Constituțională a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare

14. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 44 privind dreptul de proprietate privată. De asemenea, invocă art. 20 din Constituție prin raportare la

prevederile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse analizei de constituționalitate în raport cu critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, Decizia nr. 922 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014, ori Decizia nr. 419 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 18 august 2014, Curtea a constatat că dreptul la indemnizație reparatorie nu reprezintă un drept fundamental, astfel că „legiuitorul are libera apreciere asupra instituirii unor astfel de beneficii, precum și a stabilirii condițiilor și criteriilor de acordare.” De asemenea, Curtea a reținut că persoanele încadrate în ipoteza art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 se află într-o situație obiectiv diferită față de celelalte persoane care continuă să beneficieze de indemnizația reparatorie prevăzută de aceeași lege, astfel că instituirea unui tratament juridic diferit nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Septimiu Vlad Borș în Dosarul nr. 1.966/177/2014 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 4 alin. (2) și (4) teza a doua din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, ale art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

privind modificarea Normelor metodologice privind recoltarea, depozitarea și transportul mostrelor biologice în vederea probațiunii judiciare prin stabilirea alcoolemiei sau a prezenței în organism a substanțelor psihoactive în cazul persoanelor implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu traficul rutier, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.512/2013

Văzând Referatul de aprobare nr. N.B. 11.674 din 29 decembrie 2014 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 88 alin. (1) și (2) și ale art. 125 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 336 alin. (2) și art. 337 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 190 alin. (8) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind recoltarea, depozitarea și transportul mostrelor biologice în vederea probațiunii judiciare prin stabilirea alcoolemiei sau a prezenței în organism a substanțelor psihoactive în cazul persoanelor implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu traficul rutier, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.512/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 20 decembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Pentru determinarea prezenței în organism a substanțelor psihoactive se recoltează:

- a) o mostră de sânge în cantitate de 15 ml;
- b) o mostră de urină în cantitate de cel puțin 20 ml.

(2) Mostra de sânge recoltată va fi imediat distribuită în mod egal în cantități de câte 5 ml în 3 tuburi speciale de recoltare vidate, un tub special vidat care nu conține substanțe anticoagulante și două tuburi speciale vidate ce conțin o substanță anticoagulantă.

(3) Mostra de urină care, de regulă, se recoltează după mostra de sânge, chiar și după un oarecare interval de timp necesar acumulării urinei, va fi recoltată în flaconul special din trusa standard.

(4) Supravegherea persoanei implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu traficul rutier până la recoltarea mostrei de urină sau, după caz, a celei de sânge revine polițistului rutier.

(5) Recoltarea mostrei de urină se realizează de către persoana în cauză într-un spațiu adecvat în care să i se poată asigura intimitatea, fără a se permite prezența altor persoane sau animale în incinta respectivă.

(6) Înainte de a recolta mostra de urină, persoana în cauză va fi verificată de către polițistul rutier în vederea depistării și îndepărtării unor substanțe care pot fi introduse în urina recoltată.

(7) În cazuri excepționale recoltarea mostrei de urină se poate face și prin sondaj vezical, în condițiile respectării

dispozițiilor legale în vigoare privind integritatea corporală și sănătatea persoanei.

(8) Mostrele biologice recoltate în conformitate cu prevederile alin. (1), (2) și (3) se introduc în containerele trusei standard adecvate, care ulterior va fi securizată.”

2. În anexa nr. 4, punctele 4, 7 și 8 vor avea următorul cuprins:

„4. Două tuburi speciale de recoltare, vidate, cu capacitate de câte 6 ml cu substanță anticoagulantă, respectiv fluorură de sodiu și fie oxalat de potasiu, fie citrat de sodiu, inscripționate cu seria sigiliului și casetă liberă pentru consemnarea numelui persoanei supuse recoltării, datei și orei recoltării mostrei biologice

7. Tampon de unică folosință cu dezinfectant tegumentar nonalcoolic (clorură de benzalconiu)

8. O bandă adezivă (plasture)”.

3. În anexa nr. 5, punctele 4, 5 și 6 vor avea următorul cuprins:

„4. Un tub special de recoltare vidat cu capacitate de 6 ml, fără substanță anticoagulantă, cu activator de coagulare cu microparticule de silicat, inscripționat cu seria sigiliului și casetă liberă pentru consemnarea numelui persoanei supuse recoltării, datei și orei recoltării mostrei biologice

5. Două tuburi speciale de recoltare, vidate, cu capacitate de câte 6 ml cu substanță anticoagulantă, respectiv fluorură de sodiu și fie oxalat de potasiu, fie citrat de sodiu, inscripționate cu seria sigiliului și casetă liberă pentru consemnarea numelui persoanei supuse recoltării, datei și orei recoltării mostrei biologice

6. Un recipient din plastic cu capacitatea de 60 ml, pentru urină, cu capacitate etanș, inscripționat cu seria sigiliului și casetă liberă pentru consemnarea numelui persoanei supuse recoltării, datei și orei recoltării mostrei biologice”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Francisk Iulian Chiriac,
secretar de stat

București, 29 decembrie 2014.
Nr. 1.621.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**pentru modificarea și completarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003**

În temeiul prevederilor art. 17 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea comercializării, înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 și 275 bis din 18 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La secțiunea 1 capitolul II punctul 4, literele d) și ac) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) certificat de omologare CE de tip — certificatul prevăzut în anexa VI la Directiva 2007/46/CE, anexa III la Directiva 2002/24/CE, anexa II la Directiva 2003/37/CE sau în anexa corespunzătoare la o directivă CE/CEE individuală sau la un regulament (CE)/(UE) individual, comunicarea de omologare indicată în anexa relevantă la unul dintre regulamentele CEE-ONU enumerate în tabelul 3 din anexa nr. 2 la secțiunea 2, în tabelul 2 din anexa nr. 2 la secțiunea 3 ori în tabelul din anexa nr. 2 la secțiunea 4 fiind considerată echivalentul său;

ac) reprezentantul producătorului — persoana fizică sau juridică stabilită în Uniunea Europeană care este desemnată în mod corespunzător de producător pentru a-l reprezenta în fața autorității de omologare și pentru a acționa în numele acestuia în domeniile reglementate de prezentele reglementări, iar în cazul în care se face referire la termenul «producător», acesta este înțeles ca indicând fie producătorul, fie pe reprezentantul său. În sensul prezentelor reglementări, un producător stabilit în afara Uniunii Europene desemnează un reprezentant stabilit în Uniunea Europeană pentru a-l reprezenta în fața autorității de omologare.”

2. La secțiunea 1 capitolul II, punctul 4¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„4¹. În cadrul prezentelor reglementări, prin *convenție-cadru* se înțelege convenția încheiată între Registrul Auto Român — RA (RAR) și deținătorul numărului național de registru, în vederea verificării de către RAR a procesului de editare a cărților de identitate ale vehiculului precompletate de RAR și obținute în urma acordării numerelor naționale de registru, precum și a respectării la comercializare a specificației ce a stat la baza acordării numărului național de registru.”

3. La secțiunea 2 capitolul I punctul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Prezentul capitol cuprinde dispozițiile administrative și cerințele tehnice pentru omologarea CE de tip a vehiculelor noi care fac parte din domeniul de aplicare prevăzut la pct. 2, cu scopul de a facilita înmatricularea, înregistrarea, comercializarea

sau punerea în circulație a acestora în România ori în celelalte SM, precum și pentru omologarea CE de tip a sistemelor, componentelor și a unităților tehnice separate noi destinate vehiculelor respective, cu scopul de a facilita introducerea pe piață, comercializarea sau punerea în exploatare (utilizarea sau montarea pe vehicul) a acestora în România ori în celelalte SM.”

4. La secțiunea 2 capitolul I punctul 5, alineatul (4) se abrogă.

5. La secțiunea 2 capitolul I punctul 17, la alineatele (3) și (4), sintagma „pct. 24” se înlocuiește cu sintagma „pct. 6 din secțiunea 5”.

6. La secțiunea 2 capitolul I, punctele 23 și 24 se abrogă.

7. La secțiunea 2 capitolul I punctul 31, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Regulamentele CEE-ONU enumerate în tabelul 3 din anexa nr. 2 la prezenta secțiune sunt recunoscute ca fiind echivalente cu directivele CEE/CE sau regulamentele (CE)/(UE) individuale corespondente, în măsura în care au același domeniu de aplicare și același obiect.”

8. La secțiunea 2 capitolul I punctul 37, alineatele (2)—(4) se abrogă.

9. La secțiunea 2, titlul capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

*„CAPITOLUL II****Omologarea națională de tip de serie mică a întregului vehicul a autovehiculelor și a remorcilor acestora”***

10. La secțiunea 2 capitolul II punctul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Prezentul capitol cuprinde dispozițiile administrative și cerințele tehnice pentru omologarea națională de tip a vehiculelor noi care fac parte din domeniul de aplicare prevăzut la pct. 2 și care sunt produse în limitele cantitative stabilite în secțiunea 2 a părții A din anexa XII la Directiva 2007/46/CE, cu scopul de a facilita înmatricularea, înregistrarea sau comercializarea acestora în România.”

11. La secțiunea 2 capitolul II punctul 1, alineatele (2) și (3) se abrogă.

12. La secțiunea 2 capitolul II punctul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cadrul prezentului capitol, prin omologare națională de tip se înțelege omologarea națională de tip de serie mică a întregului vehicul.”

13. La secțiunea 2 capitolul II punctul 6, alineatele (2)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Cererea pentru acordarea omologării naționale de tip va fi înaintată RAR de către producătorul vehiculului.

Pentru fiecare tip de vehicul va fi înaintată RAR câte o cerere de omologare națională de tip separată.

(3) Cererea prevăzută la alin. (2) trebuie să fie însoțită de un dosar care conține, după caz:

a) copia de pe documentul prin care producătorul, dacă este cazul, își desemnează reprezentantul;

b) copia de pe certificatul de acreditare a sistemului de management al calității în conformitate cu prevederile anexei X la Directiva 2007/46/CE (în cazul în care nu există, se va completa un chestionar de evaluare preliminară, în baza căruia RAR va efectua evaluarea inițială a sistemului de management al calității în conformitate cu prevederile anexei X la Directiva 2007/46/CE);

c) dosarul informativ cu informațiile necesare în temeiul anexei III la Directiva 2007/46/CE, însoțit de setul complet de copii de pe certificatele de omologare CE de tip / comunicările de omologare CEE-ONU / rapoartele de încercare emise de un serviciu tehnic notificat de România, acordate în baza actelor de reglementare prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta secțiune pentru vehiculul respectiv (în forma completă: certificat de omologare CE de tip / comunicare de omologare CEE-ONU, raport de încercări, specificații tehnice și desene, după caz).

(4) În cazul unei proceduri de omologare națională de tip mixtă, RAR poate excepta un producător de la obligația de a prezenta unul sau mai multe certificate de omologare CE de tip / comunicări de omologare CEE-ONU, caz în care fiecare dintre certificatele de omologare CE de tip / comunicările de omologare CEE-ONU pentru care este valabilă exceptarea este înlocuit cu un raport de încercare emis de un serviciu tehnic notificat de România.

(5) În cazul unei omologări naționale de tip în mai multe etape, documentele ce trebuie anexate cuprind:

a) în prima etapă, acele părți ale dosarului prevăzut la alin. (3) necesare pentru un vehicul complet care sunt relevante pentru stadiul de fabricație al vehiculului de bază;

b) în cea de-a doua etapă și în cele ulterioare, acele părți ale dosarului prevăzut la alin. (3) care sunt relevante pentru stadiul de fabricație curent, precum și o copie a certificatului de omologare de tip a întregului vehicul eliberat în stadiul de fabricație anterior; de asemenea, producătorul trebuie să pună la dispoziție detalii complete privind orice modificare sau completare pe care a adus-o vehiculului.

În plus, producătorul va furniza lista completă a modificărilor și completărilor pe care le-a adus vehiculului de bază sau incomplet, desenele specifice completărilor / modificărilor efectuate în această etapă, precum și manualul de carosare/transformare al producătorului vehiculului de bază sau incomplet, cu informații privind materialele folosite (în locul manualului se poate prezenta o agreată din partea producătorului vehiculului de bază sau incomplet).

Informațiile de la lit. a) și b) pot fi furnizate în conformitate cu procedura de omologare națională de tip mixtă, stabilită la alin. (4).

Vehiculele completate nu pot fi supuse omologării naționale de tip multietapă dacă nu există o omologare națională de tip acordată de RAR sau de un SM și acceptată de RAR în conformitate cu prevederile pct. 7 alin. (16) ori o omologare CE de tip valabilă pentru vehiculul de bază sau incomplet."

14. La secțiunea 2 capitolul II punctul 6, alineatul (6) se abrogă.

15. La secțiunea 2 capitolul II punctul 7, alineatul (2) se abrogă.

16. La secțiunea 2 capitolul II punctul 7, alineatele (4), (5) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) RAR va acorda omologarea națională de tip pentru :

a) un tip de vehicul pentru care se aplică omologarea națională de tip și care respectă datele din dosarul prevăzut la

pct. 6 alin. (3) și cerințele tehnice specificate în actele de reglementare din tabelul nr. 2 al anexei nr. 2 la prezenta secțiune;

b) un tip de vehicul special pentru care se aplică omologarea națională de tip și care respectă datele din dosarul prevăzut la pct. 6 alin. (3) și cerințele tehnice specificate în actele de reglementare din tabelul nr. 2 al anexei nr. 2 la prezenta secțiune și din anexa XI la Directiva 2007/46/CE. Derogările prevăzute în tabelul nr. 2 al anexei nr. 2 la prezenta secțiune și în anexa XI la Directiva 2007/46/CE se aplică cumulativ pentru tipul de vehicul special supus omologării.

Cerințele suplimentare privind compartimentul pentru transportul pacienților din ambulanțe, prevăzute în apendicele 1 la anexa XI la Directiva 2007/46/CE, precum și cerințele suplimentare privind încercarea sistemului de ancorare a scaunelor rulante și a sistemului de reținere a ocupanților acestora din vehiculele accesibile scaunelor rulante, prevăzute în apendicele 3 la anexa XI la Directiva 2007/46/CE, se aplică de la 1 noiembrie 2014 numai la omologarea de tip.

Se aplică procedurile stabilite în anexa V la Directiva 2007/46/CE.

(5) RAR acordă omologarea națională de tip în mai multe etape pentru un tip de vehicul incomplet sau completat pentru care se aplică omologarea națională de tip și care respectă datele din dosarul prevăzut la pct. 6 alin. (3) și cerințele tehnice specificate în actele de reglementare din tabelul nr. 2 al anexei nr. 2 la prezenta secțiune, ținând cont de stadiul de fabricație al vehiculului.

Omologarea națională de tip în mai multe etape se aplică, de asemenea, vehiculelor complete transformate sau modificate de un alt producător.

Se aplică procedurile stabilite în anexa XVII la Directiva 2007/46/CE.

.....
(8) Pentru fiecare tip de vehicul, RAR va elibera solicitantului certificatul de omologare națională de tip.

Certificatul de omologare națională de tip, al cărui model este stabilit la anexa VI la Directiva 2007/46/CE, nu poartă titlul «Certificat de omologare CE de tip a vehiculelor». Cu toate acestea, certificatele naționale de omologare de tip se numerează în conformitate cu anexa VII la Directiva 2007/46/CE.

În cazul unui tip de vehicul incomplet sau completat, producătorul trebuie să completeze doar acele elemente care au fost adăugate sau modificate în stadiul actual al omologării și, după caz, va anexa la certificatul de omologare toate certificatele de conformitate emise în etapele anterioare.

Certificatul de omologare națională de tip trebuie să precizeze natura derogărilor acordate în raport cu cerințele aplicabile la omologarea CE de tip pentru serii nelimitate."

17. La secțiunea 2 capitolul II punctul 7, la alineatele (6) și (7), sintagma „serviciu tehnic notificat” se înlocuiește cu sintagma „serviciu tehnic notificat de România”.

18. La secțiunea 2 capitolul II punctul 7, alineatul (8) se abrogă.

19. La secțiunea 2 capitolul II punctul 7, după alineatul (13) se introduc cinci noi alineate, alineatele (14)—(18), cu următorul cuprins:

„(14) La cererea unui solicitant care dorește să înmatriculeze, să înregistreze sau să pună în circulație în alt SM un vehicul omologat de RAR, RAR îi va furniza solicitantului o copie a certificatului de omologare națională de tip, inclusiv a dosarului de omologare.

(15) În cazul solicitării adresate de către autoritățile de omologare ale altor SM privind acceptarea unei omologări naționale de tip acordate de respectivele SM, RAR va decide, în termen de 60 de zile de la primirea solicitării, dacă acceptă

omologarea națională de tip pentru vehiculele care urmează să fie înmatriculate sau înregistrate în România.

(16) Dacă homologarea națională de tip a fost acordată de un alt SM pe baza unor dispoziții tehnice care sunt integral echivalente cu cerințele tehnice naționale prevăzute în tabelul 2 din anexa nr. 2 la prezenta secțiune, RAR acceptă homologarea respectivă fără efectuarea de încercări suplimentare și procedează mai departe ca și în cazul omologării naționale de tip.

(17) Dacă homologarea națională de tip a fost acordată de un alt SM pe baza unor dispoziții tehnice care nu sunt integral echivalente cu cerințele tehnice naționale prevăzute în tabelul 2 din anexa nr. 2 la prezenta secțiune, RAR efectuează încercări numai pentru acele cerințe tehnice naționale care nu sunt respectate și, în cazul în care rezultatul încercărilor suplimentare este favorabil, acordă omologare națională de tip.

(18) RAR nu poate refuza homologarea națională de tip acordată de un alt SM decât dacă are motive justificate de a crede că dispozițiile tehnice pe baza cărora vehiculul a fost omologat nu sunt echivalente cu dispozițiile din prezentul punct.”

20. La secțiunea 2 capitolul II punctul 11 alineatul (1), litera a) se abrogă.

21. La secțiunea 2 capitolul II punctul 11, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Atunci când producția unui anumit tip de vehicul omologat național de tip de către RAR este întreruptă definitiv, producătorul trebuie să notifice acest fapt RAR.

Prevederile privind aplicarea procedurii de sfârșit de serie prevăzute la secțiunea 5 pct. 6 se aplică numai în cazul întreruperii efectuate în condițiile menționate la alin. (1) lit. b).”

22. La secțiunea 2 capitolul II, punctul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„12. **Certificatul de conformitate național**

(1) Producătorul, în calitatea sa de deținător al unei omologări naționale de tip, emite un certificat de conformitate național, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2¹ la prezenta secțiune, care va însoți fiecare vehicul, complet, incomplet sau completat, care a fost produs în conformitate cu tipul de vehicul omologat.

În cazul unui tip de vehicul incomplet sau completat, producătorul trebuie să completeze doar acele elemente de pe pagina 2 a certificatului de conformitate național care au fost adăugate sau modificate în stadiul actual al omologării și, după caz, va anexa la certificatul de omologare toate certificatele de conformitate emise în etapele anterioare.

(2) Certificatul de conformitate național trebuie să fie completat integral și să nu conțină restricții de utilizare a vehiculului diferite de cele prevăzute de un act de reglementare.

(3) Certificatul de conformitate național se întocmește astfel încât să fie exclusă orice posibilitate de falsificare. În acest scop, hârtia folosită trebuie să fie protejată fie prin elemente grafice colorate, fie printr-un filigran cu marca de identificare a producătorului.

(4) Un duplicat al certificatului de conformitate național poate fi eliberat numai de către producător. Cuvântul «duplicat» trebuie să fie perfect vizibil pe fața oricărui duplicat al certificatului.”

23. La secțiunea 2 capitolul II, punctele 13 și 14 se abrogă.

24. La secțiunea 2 capitolul II punctul 15, alineatul (5) se abrogă.

25. La secțiunea 2 capitolul II punctul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Regulamentele CEE-ONU enumerate în tabelul 3 din anexa nr. 2 la prezenta secțiune sunt recunoscute ca fiind echivalente cu directivele CEE/CE sau regulamente (CE)/(UE) individuale corespondente, în măsura în care au același domeniu de aplicare și același obiect.”

26. La secțiunea 2 capitolul II, punctul 21 se abrogă.

27. La secțiunea 2 capitolul III, poziția „Garnituri de frână de înlocuire” din tabel se abrogă.

28. La secțiunea 2 capitolul III, în tabel se introduc două noi poziții, pozițiile „Surse de lumină cu diode electroluminiscente (LED)” și „Sisteme de reținere pentru copii îmbunătățite (ECRS)”, cu următorul cuprins:

„Surse de lumină cu diode electroluminiscente (LED)	128
Sisteme de reținere pentru copii îmbunătățite (ECRS)	129”

29. La secțiunea 2, anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

30. La secțiunea 2 anexa nr. 2¹ (față), titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„**CERTIFICAT DE CONFORMITATE**
pentru vehicule incomplete/complete/completate⁽¹⁾,
omologate național și produse în serie mică
Nr. ....^{a)} din .....^{b)}”

31. La secțiunea 2 anexa nr. 2¹ (față), sintagma „și poate fi înmatriculat permanent în România” se va înlocui cu sintagma „și poate fi înmatriculat permanent în România/și poate fi înmatriculat permanent în România numai după completare (1)”.

32. La secțiunea 2 anexa nr. 2¹ (față), după nota b) se introduce nota (1), cu următorul cuprins:

„(1) Se barează cu o linie mențiunea inutilă.”

33. La secțiunea 2, anexa nr. 6 se abrogă.

34. La secțiunea 3 capitolul I punctul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Prezentul capitol cuprinde dispozițiile administrative și cerințele tehnice pentru omologarea CE de tip a vehiculelor noi care fac parte din domeniul de aplicare prevăzut la pct. 2, cu scopul de a facilita înmatricularea, înregistrarea, comercializarea sau punerea în circulație a acestora în România ori în celelalte SM, precum și pentru omologarea CE de tip a sistemelor, componentelor și a unităților tehnice separate noi destinate vehiculelor respective, cu scopul de a facilita introducerea pe piață, comercializarea sau punerea în exploatare (utilizarea sau montarea pe vehicul) a acestora în România ori în celelalte SM.”

35. La secțiunea 3 capitolul I, după punctul 6 se introduce un nou punct, punctul 6¹, cu următorul cuprins:

„6¹. **Încetarea valabilității CE de tip**

O omologare CE de tip pentru un vehicul își încetează valabilitatea în oricare dintre cazurile următoare:

a) noi cerințe în orice act de reglementare aplicabil vehiculului omologat devin obligatorii pentru înmatricularea, înregistrarea sau comercializarea noilor vehicule, iar omologarea nu poate fi actualizată în consecință;

b) producția vehiculului omologat este întreruptă definitiv, în mod voluntar;

c) valabilitatea omologării expiră datorită unei restricții speciale.”

36. La secțiunea 3 capitolul I, punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. **Introducerea pe piață, comercializarea și punerea în exploatare a sistemelor, componentelor și a unităților tehnice separate**

RAR va permite introducerea pe piață, comercializarea și punerea în exploatare a sistemelor, componentelor sau a unităților tehnice separate numai în cazul în care aceste sisteme, componente sau unități tehnice separate respectă cerințele directivelor CEE/CE individuale corespunzătoare și cerințele menționate la pct. 7 alin. (2) și (3).”

37. La secțiunea 3 capitolul I punctul 10, al doilea paragraf se abrogă.

38. La secțiunea 3 capitolul I, punctul 11 se abrogă.

39. La secțiunea 3 capitolul II punctul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Prezentul capitol cuprinde dispozițiile administrative și cerințele tehnice pentru omologarea națională de tip a vehiculelor noi care fac parte din domeniul de aplicare prevăzut la pct. 2, cu scopul de a facilita înmatricularea, înregistrarea sau comercializarea acestora în România.”

40. La secțiunea 3 capitolul II punctul 3 alineatul (1), litera b) se abrogă.

41. La secțiunea 3 capitolul II punctul 4, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Cererea pentru acordarea omologării naționale de tip va fi înaintată RAR de către producătorul vehiculului.

Pentru fiecare tip de vehicul va fi înaintată RAR câte o cerere de omologare națională de tip separată.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie însoțită de un dosar care conține, după caz:

a) o copie de pe documentul prin care producătorul, dacă este cazul, își desemnează reprezentantul;

b) o copie de pe certificatul de acreditare a sistemului de management al calității în conformitate cu prevederile anexei IV la Directiva 2003/37/CE (în cazul în care nu există, se va completa un chestionar de evaluare preliminară, în baza căruia RAR va efectua evaluarea inițială a sistemului de management al calității în conformitate cu prevederile anexei IV la Directiva 2003/37/CE);

c) dosarul informativ cu informațiile necesare în temeiul anexei I la Directiva 2003/37/CE, însoțit de setul complet de copii de pe certificatele de omologare CE de tip/comunicările de omologare CEE-ONU/rapoartele de încercare emise de un serviciu tehnic notificat de România, acordate în baza actelor de reglementare prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta secțiune pentru vehiculul respectiv (în forma completă: certificat de omologare CE de tip/comunicare de omologare CEE-ONU, raport de încercări, specificație tehnică și desene, după caz).

(3) În cazul unei omologări naționale de tip în mai multe etape, documentele ce trebuie anexate cuprind:

a) în prima etapă, acele părți ale dosarului prevăzut la alin. (2) necesare pentru un vehicul complet care sunt relevante pentru stadiul de fabricație al vehiculului de bază;

b) în cea de-a doua etapă și în cele ulterioare, acele părți ale dosarului prevăzut la alin. (2) care sunt relevante pentru stadiul de fabricație curent, precum și o copie a certificatului de omologare de tip a întregului vehicul eliberat în stadiul de fabricație anterior; de asemenea, producătorul trebuie să pună la dispoziție detalii complete privind orice modificare sau completare pe care a adus-o vehiculului.

În plus, producătorul va furniza lista completă a modificărilor și completărilor pe care le-a adus vehiculului de bază sau incomplet, desenele specifice completărilor/modificărilor efectuate în această etapă, precum și manualul de carosare/transformare al producătorului vehiculului de bază sau incomplet, cu informații privind materialele folosite (în locul manualului se poate prezenta o agreare din partea producătorului vehiculului de bază sau incomplet).

Vehiculele completate nu pot fi supuse omologării naționale de tip multietapă dacă nu există o omologare națională de tip acordată de RAR sau de un SM și acceptată de RAR în conformitate cu prevederile pct. 5 alin. (11) ori o omologare CE de tip valabilă pentru vehiculul de bază sau incomplet.”

42. La secțiunea 3 capitolul II punctul 4, alineatul (4) se abrogă.

43. La secțiunea 3 capitolul II punctul 5, la alineatele (2) și (3), sintagma „serviciu tehnic notificat” se înlocuiește cu sintagma „serviciu tehnic notificat de România”.

44. La secțiunea 3 capitolul II punctul 5, alineatul (4) se abrogă.

45. La secțiunea 3 capitolul II punctul 5, după alineatul (7) se introduc cinci noi alineate, alineatele (8)—(12), cu următorul cuprins:

„(8) La cererea unui solicitant care dorește să înmatriculeze, să înregistreze sau să pună în circulație în alt SM un vehicul omologat de RAR, RAR îi va furniza solicitantului o copie a certificatului de omologare națională de tip, inclusiv a dosarului de omologare.

(9) În cazul solicitării adresate de către autoritățile de omologare ale altor SM privind acceptarea unei omologări naționale de tip acordate de respectivele SM, RAR va decide, în termen de 60 de zile de la primirea solicitării, dacă acceptă omologarea națională de tip pentru vehiculele care urmează să fie înmatriculate sau înregistrate în România.

(10) Dacă omologarea națională de tip a fost acordată de un alt SM pe baza unor dispoziții tehnice care sunt integral echivalente cu cerințele tehnice naționale prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta secțiune, RAR acceptă omologarea respectivă fără efectuarea de încercări suplimentare și procedează mai departe ca și în cazul omologării naționale de tip.

(11) Dacă omologarea națională de tip a fost acordată de un alt SM pe baza unor dispoziții tehnice care nu sunt integral echivalente cu cerințele tehnice naționale prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta secțiune, RAR efectuează încercări numai pentru acele cerințe tehnice naționale care nu sunt respectate și, în cazul în care rezultatul încercărilor suplimentare este favorabil, acordă omologare națională de tip.

(12) RAR nu poate refuza omologarea națională de tip acordată de un alt SM decât dacă are motive justificate de a crede că dispozițiile tehnice pe baza cărora vehiculul a fost omologat nu sunt echivalente cu dispozițiile din prezentul punct.”

46. La secțiunea 3 capitolul II punctul 6, alineatul (1) se abrogă.

47. La secțiunea 3 capitolul II punctul 6, la alineatul (3), sintagma „alin. (1)” se înlocuiește cu sintagma „alin. (2)”.

48. La secțiunea 3 capitolul II, după punctul 7 se introduce un nou punct, punctul 7¹, cu următorul cuprins:

„7¹. **Încetarea valabilității omologării naționale de tip**

O omologare națională de tip pentru un vehicul își încetează valabilitatea în oricare dintre cazurile următoare:

a) noi cerințe în orice act de reglementare aplicabil vehiculului omologat devin obligatorii pentru înmatricularea, înregistrarea sau comercializarea noilor vehicule, iar omologarea nu poate fi actualizată în consecință;

b) producția vehiculului omologat este întreruptă definitiv, în mod voluntar;

c) valabilitatea omologării expiră datorită unei restricții speciale.”

49. La secțiunea 3 capitolul II, punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. **Copia certificatului de omologare națională de tip**

Producătorul, în calitate sa de deținător al unei omologări naționale de tip a întregului vehicul, va elibera o copie de pe certificatul de omologare națională de tip, care va însoți fiecare vehicul complet, incomplet sau completat, prin care certifică conformitatea vehiculului cu tipul de vehicul omologat.”

50. La secțiunea 3 capitolul II, punctele 9 și 12 se abrogă.

51. La secțiunea 3 capitolul II, punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„11. **Derogări**

În cazul omologării naționale de tip a întregului vehicul pentru vehiculele produse în serie mică, prin derogare de la prevederile Directivei 2000/25/CE, datele prevăzute pentru aplicarea etapelor III B și IV la omologarea de tip și prima înmatriculare a vehiculelor sunt amânate cu 3 ani.”

52. **La secțiunea 3 capitolul II punctul 14, alineatul (5) se abrogă.**

53. **La secțiunea 4 capitolul I punctul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(1) Prezentul capitol cuprinde dispozițiile administrative și cerințele tehnice pentru omologarea CE de tip a autovehiculelor noi care fac parte din domeniul de aplicare prevăzut la pct. 2, cu scopul de a facilita înmatricularea, înregistrarea, comercializarea sau punerea în circulație a acestora în România ori în celelalte SM, precum și pentru omologarea CE de tip a sistemelor, componentelor și a unităților tehnice separate noi destinate autovehiculelor respective, cu scopul de a facilita introducerea pe piață, comercializarea ori punerea în exploatare (utilizarea sau montarea pe autovehicul) a acestora în România ori în celelalte SM.”

54. **La secțiunea 4 capitolul I, după punctul 6 se introduce un nou punct, punctul 6¹, cu următorul cuprins:**

„6¹. **Încetarea valabilității omologării CE de tip**

O omologare CE de tip pentru un vehicul își încetează valabilitatea în oricare dintre cazurile următoare:

a) noi cerințe în orice act de reglementare aplicabil vehiculului omologat devin obligatorii pentru înmatricularea, înregistrarea sau comercializarea noilor vehicule, iar omologarea nu poate fi actualizată în consecință;

b) producția vehiculului omologat este întreruptă definitiv, în mod voluntar;

c) valabilitatea omologării expiră datorită unei restricții speciale.”

55. **La secțiunea 4 capitolul I, punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„11. **Introducerea pe piață, comercializarea și punerea în exploatare a sistemelor, componentelor și a unităților tehnice separate**

(1) RAR nu va interzice introducerea pe piață, comercializarea sau punerea în exploatare a sistemelor, unităților tehnice separate sau a componentelor noi care sunt conforme cu dispozițiile din prezentul capitol.

(2) Pot fi introduse pe piață, comercializate sau puse în exploatare numai unitățile tehnice separate ori componentele care sunt conforme cu dispozițiile din prezentul capitol.”

56. **La secțiunea 4 capitolul I, punctul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„12. **Derogări**

(1) În cazul autovehiculelor, componentelor sau unităților tehnice separate ce încorporează tehnologii ori concepte care, datorită naturii lor specifice, nu pot respecta una sau mai multe dintre cerințele din una ori mai multe directive individuale, se aplică dispozițiile secțiunii 2 cap. I pct. 20.

(2) MT poate deroga de la respectarea uneia sau mai multora dintre cerințele directivelor CE/CEE individuale autovehiculele, sistemele, unitățile tehnice separate și componentele destinate producției de serie mică de maximum 200 de unități pe an pe tip de autovehicul, sistem, componentă sau de unitate tehnică separată.

(3) MT poate deroga de la respectarea uneia sau mai multora dintre cerințele directivelor CE/CEE individuale autovehiculele forțelor armate, serviciilor de protecție civilă, serviciilor de luptă împotriva incendiilor, forțele de menținere a ordinii publice ori organismelor ce efectuează lucrări publice.

Celelalte SM trebuie informate cu privire la aceste excepții în termen de o lună de la acordarea lor. Certificatul unei astfel de omologări nu poate avea titlul «Certificat de omologare CE de tip al unui autovehicul».

(4) MT va decide, în termen de 3 luni de la transmiterea unei cereri de către un producător, să accepte pe teritoriul României autovehiculele, sistemele, unitățile tehnice separate și

componentele omologate pe baza unor derogări acordate de celelalte SM.

(5) Prezentul capitol nu aduce atingere dreptului României de a stabili — în conformitate cu tratatul — cerințele pe care le consideră necesare pentru a asigura protecția utilizatorilor în timpul utilizării autovehiculelor în cauză, cu condiția ca aceasta să nu determine modificarea autovehiculelor.”

57. **După secțiunea 4 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 5-a, cu următorul cuprins:**

„SECȚIUNEA a 5-a

Acordarea numărului național de registru și eliberarea CIV în vederea înmatriculării, înregistrării sau comercializării vehiculelor

1. **Obiectul**

Prezenta secțiune cuprinde dispozițiile administrative referitoare la acordarea numărului național de registru și eliberarea CIV pentru vehiculele noi care fac parte din domeniul de aplicare prevăzut la secțiunile 2, 3 și 4, în vederea înmatriculării, înregistrării sau comercializării acestora în România.

2. **Acordarea numărului național de registru**

(1) Pentru vehiculele omologate de tip, în vederea acordării numărului național de registru, solicitantul, persoană juridică română, care poate fi producătorul, reprezentantul desemnat al acestuia sau o altă persoană împuternicită în acest scop de producător, reprezentantul desemnat al acestuia ori de orice filială a producătorului dintr-un SM, trebuie să prezinte:

a) o cerere de acordare a numărului național de registru;

b) o copie de pe certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului al solicitantului;

c) o copie de pe documentul prin care producătorul își desemnează reprezentantul sau de pe documentul de împuternicire pentru a solicita acordarea numărului național de registru, după caz;

d) o copie de pe certificatul de omologare de tip a întregului vehicul (în funcție de cât de relevant este certificatul în cauză se pot solicita și anumite extensii anterioare ale certificatului în cauză), cu excepția celor omologate de tip de către RAR;

e) pentru vehiculele omologate CE de tip, un model de CoC pentru un vehicul din tipul/variantea/versiunea/extensia valabil/valabilă al/a certificatului de omologare CE de tip/configurația CIV pentru care se solicită acordarea numărului național de registru;

f) fișa tehnică a tipului/variantei/versiunii/extensiei valabil/valabile al/a certificatului de omologare CE de tip/configurației CIV al/a vehiculului pentru care se solicită acordarea numărului de registru (semnată și ștampilată de solicitant).

(2) Pentru clarificarea anumitor date ce stau la baza acordării numărului național de registru, RAR poate cere prezentarea vehiculului în cauză pentru identificare și/sau măsurători dimensionale/masice.

(3) Pe durata valabilității numărului național de registru, RAR efectuează verificările prevăzute prin Convenția-cadru definită la secțiunea 1 cap. II pct. 41.

(4) Dacă prin verificările efectuate în conformitate cu alin. (3) sunt identificate neconformități între caracteristicile vehiculelor comercializate și specificația ce a stat la baza acordării numărului național de registru, RAR ia măsuri pentru eliminarea neconformităților constatate, care pot include retragerea numărului național de registru, acordarea unui număr național de registru nou, înlocuirea CIV etc.

(5) Dacă prin verificările efectuate în conformitate cu alin. (3) sunt identificate în mod repetat, pentru o anumită marcă de vehicule, neconformități între caracteristicile vehiculelor comercializate și specificația ce a stat la baza acordării numărului național de registru, în afara măsurilor prevăzute la alin. (4), RAR poate extinde efectuarea verificărilor de

conformitate la mai multe tipuri/variante/versiuni ale vehiculelor din marca respectivă.

3. **Eliberarea CIV**

(1) RAR va emite, la cererea deținătorului numărului național de registru, numărul solicitat de CIV în vederea înmatriculării, înregistrării sau comercializării vehiculelor, numai dacă acestea au fost omologate de tip și li s-a acordat numărul național de registru.

(2) RAR va aplica folia de securizare pe CIV emise, în vederea înmatriculării, înregistrării sau comercializării, numai pentru vehiculele care sunt însoțite, în funcție de categoria vehiculului și tipul omologării, de unul dintre următoarele documente valabile:

a) certificatul de conformitate CE prevăzut la secțiunea 2 cap. I pct. 18 alin. (1), secțiunea 3 cap. I pct. 7 alin. (1) sau secțiunea 4 cap. I pct. 5 alin. (1), după caz;

b) certificatul de conformitate național pentru serii mici prevăzut la secțiunea 2 cap. II pct. 12 alin. (1);

c) copia de pe certificatul de omologare națională de tip pentru serii nelimitate în cazul vehiculelor care fac obiectul secțiunii 2, pentru care se aplică procedura de sfârșit de serie în conformitate cu prevederile pct. 6 alin. (5), ori

d) copia de pe certificatul de omologare națională de tip prevăzută la secțiunea 3 cap. II pct. 8.

(3) Atunci când o omologare de tip pentru un vehicul își încetează valabilitatea, documentele prevăzute la alin. (2), emise în baza respectivei omologări de tip, își pierd valabilitatea în scopul înmatriculării, înregistrării sau comercializării și RAR nu mai eliberează CIV și nu mai aplică folia de securizare pe CIV existente emise în baza numărului național de registru acordat pentru omologarea de tip respectivă, decât în conformitate cu prevederile referitoare la procedura de sfârșit de serie prevăzută la pct. 6 aplicabilă pentru fiecare categorie de vehicule.

(4) Datele din CIV referitoare la vehicul se înscriu de către RAR și, după caz, de către deținătorul numărului național de registru.

(5) În cazul vehiculelor de bază sau incomplete, nu se aplică folia de securizare pe CIV.

4. **Înmatricularea, înregistrarea sau comercializarea vehiculelor**

Fără a aduce atingere dispozițiilor din secțiunile 2, 3 și 4 referitoare la clauza de salvagardare pentru vehiculele conforme prezentelor reglementări și la măsurile aplicabile pentru vehiculele neconforme cu tipul omologat, vehiculele pot fi înmatriculate, înregistrate sau comercializate numai dacă sunt însoțite de o CIV valabilă, emisă potrivit pct. 3.

5. **Înmatricularea, înregistrarea și comercializarea vehiculelor produse în serie mică**

În ceea ce privește vehiculele care sunt produse în serii mici, numărul vehiculelor cărora li se eliberează CIV/pentru care se aplică folia de securizare pe CIV existente în vederea înmatriculării, înregistrării sau comercializării în cursul unui singur an nu trebuie să depășească, în funcție de categoria vehiculului și tipul omologării:

a) numărul de unități prevăzut în partea A din anexa XII la Directiva 2007/46/CE, pentru vehiculele care fac obiectul secțiunii 2;

b) numărul de unități prevăzut în partea A a anexei nr. 3 la secțiunea 3, pentru vehiculele care fac obiectul secțiunii 3; sau

c) 200 de autovehicule, pentru vehiculele care fac obiectul secțiunii 4.

6. **Înmatricularea, înregistrarea și comercializarea vehiculelor prin aplicarea procedurii de sfârșit de serie**

(1) Sub rezerva limitelor fixate, în funcție de categoria vehiculului și tipul omologării, prin:

a) partea B din anexa XII la Directiva 2007/46/CE, pentru vehiculele care fac obiectul secțiunii 2;

b) partea B din anexa nr. 3 la secțiunea 3, pentru vehiculele care fac obiectul secțiunii 3; sau

c) anexa nr. 3 la secțiunea 4, pentru vehiculele care fac obiectul secțiunii 4,

și doar pentru o perioadă limitată de timp, RAR poate elibera CIV și/sau aplica folia de securizare pe CIV existente emise în vederea înmatriculării, înregistrării sau comercializării pentru vehiculele conforme unui tip de vehicul a cărui omologare de tip nu mai este valabilă.

(2) Alin. (1) se aplică numai vehiculelor care:

a) se găsesc pe teritoriul UE; și

b) sunt însoțite de unul dintre documentele prevăzute la pct. 3 alin. (2), emis atunci când omologarea de tip a vehiculului respectiv era încă valabilă, acel vehicul nefiind însă înmatriculat sau înregistrat înainte ca omologarea menționată să își piardă valabilitatea.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) este valabilă, în funcție de categoria vehiculului și tipul omologării:

a) pentru vehiculele care fac obiectul secțiunii 2, pentru o perioadă de 12 luni de la data expirării valabilității omologării de tip, în cazul vehiculelor complete, și pentru o perioadă de 18 luni de la data respectivă, în cazul vehiculelor complete;

b) pentru vehiculele care fac obiectul secțiunii 3, pentru o perioadă de 24 de luni de la data expirării valabilității omologării de tip, în cazul vehiculelor complete, și, pentru o perioadă de 30 de luni de la data respectivă, în cazul vehiculelor complete;

c) pentru vehiculele care fac obiectul secțiunii 4, pentru o perioadă de 12 de luni de la data expirării valabilității omologării de tip.

(4) Deținătorul numărului național de registru care dorește să beneficieze de prevederile alin. (1) trebuie să înainteze o cerere către RAR dacă se dorește înmatricularea, înregistrarea sau comercializarea în România a vehiculului respectiv. Cererea trebuie să specifice orice motive tehnice sau economice care împiedică vehiculele respective să fie conforme noilor cerințe tehnice.

RAR va decide în termen de 3 luni de la primirea unei astfel de cereri dacă va elibera CIV și/sau va aplica folia de securizare pe CIV existente, în vederea înmatriculării, înregistrării ori comercializării vehiculelor în România și, în cazul unei decizii afirmative, pentru câte vehicule se aplică această procedură.

(5) Alin. (1)—(4) se aplică *mutatis mutandis* vehiculelor care fac obiectul secțiunii 2 cărora le-a fost acordată o omologare națională de tip pentru serii nelimitate, dar care nu au fost înmatriculate sau înregistrate înainte de expirarea valabilității omologării vizate din cauza punerii în aplicare obligatorii a procedurii de omologare CE de tip în conformitate cu anexa nr. 4 la secțiunea 2.

(6) RAR va aplica măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că numărul de vehicule ce vor fi înmatriculate sau înregistrate în cadrul procedurii stabilite de prezentul punct este controlat eficient."

Art. II. — Regia Autonomă „Registrul Auto Român” va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Ioan Rus

LISTA ACTELOR DE REGLEMENTARE
prin care se stabilesc cerințele aplicabile la omologarea de tip a vehiculelor, sistemelor, componentelor
și a entităților tehnice

Tabelul 1 — Omologarea CE de tip a vehiculelor fabricate în serii nelimitate

Obiectul omologării	Act de reglementare*)	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
1. Nivel sonor**)	70/157	X	X	X	X	X	X				
1A. Nivel sonor**)	R (UE) 540/2014	X	X	X	X	X	X				
2A. Emisii (Euro 5 și 6) — vehicule ușoare/acces la informații	R (CE) 715/2007	X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾		X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾					
3A. Prevenirea riscului de incendiu (rezervoare cu combustibil lichid)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 34	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3B. Dispozitivele de protecție antiîmpănare spate și instalarea acestora; protecția antiîmpănare spate	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 58	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4A. Spațiu pentru montarea și fixarea plăcilor de înmatriculare spate	R (CE) 661/2009 R (UE) 1003/2010	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
5A. Echipamentul de direcție	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 79	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
6A. Accesul în vehicul și manevrabilitatea acestuia	R (CE) 661/2009 R (UE) 130/2012	X	X	X	X	X	X				
6B. Broaștele ușilor și elementele de susținere a ușilor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 11	X			X						
7A. Dispozitivele și semnalele de avertizare sonoră	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 28	X	X	X	X	X	X				
8A. Dispozitivele de vizibilitate indirectă și instalarea acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 46	X	X	X	X	X	X				
9A. Frânarea vehiculelor și a remorcilor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 13		X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾
9B. Sistemul de frânare al autoturismelor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 13-H	X ⁽⁴⁾			X ⁽⁴⁾						
10A. Compatibilitatea electromagnetică	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 10	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
12A. Echipamentele interioare ale autovehiculelor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 21	X									
13A. Protecția autovehiculelor împotriva utilizării neautorizate	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 18		X ^(4A)	X ^(4A)		X ^(4A)	X ^(4A)				
13B. Protecția autovehiculelor împotriva utilizării neautorizate	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 116	X			X						
14A. Protecția conducătorului auto împotriva sistemului de direcție în cazul unui impact	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 12	X			X						

Obiectul omologării	Act de reglementare*)	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
15A. Scaunele, ancorajele lor și tetierele	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 17	X	X(4B)	X(4B)	X	X	X				
15B. Scaunele vehiculelor de pasageri de capacitate mare	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 80		X	X							
16A. Proeminențele exterioare ale autovehiculelor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 26	X									
17A. Accesul în vehicul și manevrabilitatea acestuia	R (CE) 661/2009 R (UE) 130/2012	X	X	X	X	X	X				
17B. Vitezometrul, inclusiv instalarea acestuia	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 39	X	X	X	X	X	X				
18A. Plăcuța producătorului regulamentară și numărul de identificare al vehiculului	R (CE) 661/2009 R (UE) 19/2011	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
19A. Punctele de ancorare a centurilor de siguranță, sistemele de ancorare ISOFIX și punctele de ancorare superioare ISOFIX	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 14	X	X	X	X	X	X				
20A. Instalarea dispozitivelor de iluminat și de semnalizare luminoasă pe vehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 48	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
21A. Dispozitivele retroreflectorizante pentru autovehicule și remorcile acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22A. Lămpi de poziție față și spate, lămpi de stop și lămpi de gabarit pentru autovehicule și remorcile acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 7	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22B. Lămpi pentru circulație diurnă pentru autovehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 87	X	X	X	X	X	X				
22C. Lămpi de poziție laterale pentru autovehicule și remorcile acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 91	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
23A. Lămpi semnalizare direcție pentru autovehicule și pentru remorcile acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 6	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
24A. Dispozitivele de iluminare a plăcuței de înmatriculare spate a autovehiculelor și a remorcilor acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 4	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
25A. Faruri etanșe (<i>sealed beam</i>) pentru autovehicule care emit un fascicul de întâlnire asimetric european sau un fascicul de drum ori ambele fascicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 31	X	X	X	X	X	X				

Obiectul omologării	Act de reglementare*)	Categoriile de vehicule la care se aplică										
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
25B. Lămpi cu incandescență destinate utilizării în blocuri optice omologate pentru autovehicule și remorcile acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 37	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
25C. Faruri pentru autovehicule prevăzute cu surse luminoase cu descărcare în gaz	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 98	X	X	X	X	X	X					
25D. Surse luminoase cu descărcare în gaz destinate utilizării în blocuri optice omologate cu descărcare în gaz pentru autovehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 99	X	X	X	X	X	X					
25E. Faruri pentru autovehicule care emit o lumină de întâlnire asimetrică sau o lumină de drum ori ambele și care sunt echipate cu lămpi cu incandescență și/sau module LED	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 112	X	X	X	X	X	X					
25F. Sisteme de iluminare față adaptive (AFS) pentru autovehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 123	X	X	X	X	X	X					
26A. Lămpi de ceață față pentru autovehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 19	X	X	X	X	X	X					
27A. Dispozitive de remorcare	R (CE) 661/2009 R (UE) 1005/2010	X	X	X	X	X	X					
28A. Lămpi de ceață spate pentru autovehicule și remorcile acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 38	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
29A. Lămpi de mers înapoi pentru autovehicule și remorcile acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 23	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
30A. Lămpi de staționare pentru autovehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 77	X	X	X	X	X	X					
31A. Centurile de siguranță, sistemele de fixare, sistemele de fixare a scaunelor pentru copii și sistemele ISOFIX de fixare a scaunelor pentru copii	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 16	X	X	X	X	X	X					
32A. Câmpul de vizibilitate spre înainte al conducătorului autovehiculului	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 125	X										
33A. Amplasarea și identificarea comenzilor manuale, a lămpilor martor și a indicatoarelor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 121	X	X	X	X	X	X					
34A. Dispozitive de degivrare și de dezaburire a parbrizului	R (CE) 661/2009 R (UE) 672/2010	X	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)					

Obiectul omologării	Act de reglementare*)	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
35A. Ștergătoare/Spălătoare de parbriz	R (CE) 661/2009 R (UE) 1008/2010	X	(6)	(6)	(6)	(6)	(6)				
36A. Sisteme de încălzire	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 122	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
37A. Apărători roți	R (CE) 661/2009 R (UE) 1009/2010	X									
38A. Tetiere încorporate sau neîncorporate în scaunele vehiculelor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 25	X									
41A. Emisii vehicule grele (Euro VI)/acces la informații	R (CE) 595/2009	X ⁽⁹⁾	X ⁽⁹⁾	X	X ⁽⁹⁾	X ⁽⁹⁾	X				
42A. Protecția laterală a vehiculelor destinate transportului de bunuri	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 73					X	X			X	X
43A. Dispozitive antistropire	R (CE) 661/2009 R (UE) 109/2011				X	X	X	X	X	X	X
44A. Mase și dimensiuni	R (CE) 661/2009 R (UE) 1230/2012	X									
45A. Materiale pentru geamuri din sticlă securizată și instalarea lor pe vehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 43	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
46A. Instalarea pneurilor	R (CE) 661/2009 R (UE) 458/2011	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
46B. Pneuri pentru autovehicule și remorcile acestora (clasa C1)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 30	X			X			X	X		
46C. Pneuri pentru vehicule utilitare și remorcile acestora (clasele C2 și C3)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 54		X	X	X	X	X			X	X
46D. Emisiile sonore generate de rularea pneurilor, aderența pe suprafețe umede și rezistența la rulare (clasele C1, C2 și C3)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 117	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
46E. Piesă de rezervă pentru utilizare temporară, pneuri/sistem cu posibilitate de rulare pe jantă și sistem de monitorizare a presiunii în pneuri (TPMS)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 64	X ^(9A)			X ^(9A)						
47A. Limitarea vitezei vehiculelor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 89		X	X		X	X				
48A. Mase și dimensiuni	R (CE) 661/2009 R (UE) 1230/2012		X	X	X	X	X	X	X	X	X
49A. Vehicule utilitare în ceea ce privește proeminențele lor exterioare situate în partea frontală a panoului posterior al cabinei	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 61				X	X	X				

Obiectul omologării	Act de reglementare*)	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
50A. Dispozitive mecanice de cuplare a ansamblurilor de vehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 55	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X	X	X	X
50B. Dispozitivul de cuplare strânsă (CCD); montarea unui tip omologat de CCD	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 102					X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾			X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾
51A. Comportarea la foc a materialelor utilizate la amenajarea interioarelor anumitor categorii de autovehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 118			X							
52A. Vehicule din categoriile M ₂ și M ₃	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 107		X	X							
52B. Rezistența suprastructurii vehiculelor de pasageri de capacitate mare	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 66		X	X							
53A. Protecția pasagerilor în caz de coliziune frontală	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 94	X ⁽¹¹⁾									
54A. Protecția pasagerilor în caz de coliziune laterală	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 95	X ⁽¹²⁾			X ⁽¹²⁾						
56A. Vehicule destinate transportului de mărfuri periculoase	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 105				X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾
57A. Dispozitive antiîmpănare față (FUPDs) și instalarea acestora; protecția antiîmpănare față (FUP)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 93					X	X				
58. Protecția pietonilor	R (CE) 78/2009	X			X						
59. Posibilitatea de reciclare	2005/64	X			X						
61. Sisteme de aer condiționat ***)	2006/40	X			X ⁽¹⁴⁾						
62. Sistem pe bază de hidrogen	R (CE) 79/2009	X	X	X	X	X	X				
63. Siguranță generală	R (CE) 661/2009	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾
64. Indicatori de schimbare a vitezei (GSI)	R (CE) 661/2009 R (UE) 65/2012	X									
65. Sistem avansat de frânare de urgență (AEBS)	R (CE) 661/2009 R (UE) 347/2012		X	X		X	X				
66. Sistem de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație (LDWS)	R (CE) 661/2009 R (UE) 351/2012		X	X		X	X				
67. Componente specifice pentru GPL și instalarea lor pe autovehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 67	X	X	X	X	X	X				

Obiectul omologării	Act de reglementare*)	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
68. Sisteme de alarmă ale vehiculelor (VAS)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 97	X			X						
69. Siguranța din punct de vedere electric	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 100	X	X	X	X	X	X				
70. Componente specifice pentru gaz natural comprimat (GNC) și instalarea lor pe autovehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 110	X	X	X	X	X	X				

Note explicative:

*) Valabilitatea omologărilor CE de tip și posibilitatea acordării de extinderi la omologările CE de tip acordate în baza directivelor abrogate prin Regulamentul (CE) nr. 661/2009 se conformează prevederilor regulamentului.

**) La omologarea națională sau omologarea CE de tip, după caz, a tipurilor noi de vehicule trebuie respectate prevederile Directivei 70/157/CEE, modificată prin Directiva 2007/34/CE.

La omologarea CE de tip a tipurilor noi de sisteme de evacuare (ca produs de schimb) trebuie respectate prevederile Directivei 70/157/CEE, modificată prin Directiva 2007/34/CE.

Fără a aduce atingere prevederilor paragrafului anterior, sunt permise în continuare acordarea omologării CE de tip a sistemelor de evacuare (ca produs de schimb), precum și introducerea pe piață, comercializarea și punerea în exploatare a acestora, în condițiile în care îndeplinesc prevederile versiunilor precedente ale Directivei 70/157/CEE, cu condiția ca aceste sisteme de evacuare:

— să fie destinate vehiculelor deja în uz; și

— să fie în conformitate cu cerințele directivei în vigoare în momentul înregistrării vehiculelor respective.

Începând cu 1 iulie 2016 se aplică prevederile Regulamentului (UE) nr. 540/2014.

Directiva 70/157/CEE se abrogă de la 1 iulie 2027. Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimeri la Regulamentul (UE) nr. 540/2014 și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XII la regulamentul.

***) La omologarea națională sau omologarea CE de tip, după caz, a tipurilor noi de vehicule echipate cu un sistem de climatizare conceput pentru a utiliza gaze cu efect de seră cu fluor al căror potențial de încălzire globală este mai mare de 150, trebuie respectate prevederile Directivei 2006/40/CE.

La înmatricularea, înregistrarea sau comercializarea vehiculelor noi echipate cu un sistem de climatizare conceput pentru a utiliza gaze cu efect de seră cu fluor al căror potențial de încălzire globală este mai mare de 150, cu excepția cazului când pierderile anuale de gaze din sistem nu depășesc 40 g pentru un evaporator cu simplu efect sau 60 g pentru un evaporator cu dublu efect, trebuie respectate prevederile Directivei 2006/40/CE.

Începând cu 1 ianuarie 2017, la înmatricularea, înregistrarea sau comercializarea vehiculelor noi echipate cu un sistem de climatizare conceput pentru a utiliza gaze cu efect de seră cu fluor al căror potențial de încălzire globală este mai mare de 150, trebuie respectate prevederile Directivei 2006/40/CE.

Începând cu 1 ianuarie 2011, nu se mai admite echiparea ulterioară cu sisteme de climatizare concepute pentru a utiliza gaze cu efect de seră cu fluor al căror potențial de încălzire este mai mare de 150 a vehiculelor omologate de tip începând cu această dată. Începând cu 1 ianuarie 2017, nu se mai admite echiparea ulterioară cu astfel de sisteme pentru niciun vehicul.

Sistemele de climatizare care echipază vehiculele omologate începând cu 1 ianuarie 2011 nu vor trebui să conțină gaze cu efect de seră cu fluor al căror potențial de încălzire este mai mare de 150. Începând cu 1 ianuarie 2017, sistemele de climatizare ale tuturor vehiculelor nu vor mai trebui să conțină gaze cu efect de seră cu fluor al căror potențial de încălzire globală este mai mare de 150, cu excepția reumplii sistemelor de climatizare ce conțin astfel de gaze care au fost montate pe vehicule înainte de această dată.

Operatorii economici care întrețin sau repară sisteme de climatizare ce conțin gaze cu efect de seră cu fluor nu vor mai reumple aceste sisteme cu astfel de gaze în cazul în care s-a constatat o pierdere anormală de gaze decât după repararea corespunzătoare a sistemului.

Regulamentul (CE) nr. 706/2007 de stabilire a dispozițiilor administrative pentru omologarea CE de tip a vehiculelor și a unui test armonizat pentru măsurarea scurgerilor provenite de la anumite sisteme de climatizare este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică în mod direct.

X: Act de reglementare aplicabil.

N O T Ă:

Seria de modificări ale regulamentelor CEE-ONU care se aplică în mod obligatoriu este enumerată în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 661/2009. Seriele de amendamente adoptate ulterior sunt acceptate ca alternativă.

(1) Pentru vehiculele cu o masă de referință de cel mult 2.610 kg. La cererea producătorului, se poate aplica vehiculelor cu o masă de referință de cel mult 2.840 kg.

(3) Este necesară echiparea cu un sistem electronic de control al stabilității, în conformitate cu art. 12 din Regulamentul (CE) nr. 661/2009. Prin urmare, pentru omologarea CE de tip a noilor tipuri de vehicule, precum și pentru înmatricularea, vânzarea și punerea în circulație a vehiculelor noi, se respectă cerințele anexei 21 la Regulamentul CEE-ONU nr. 13. Datele de punere în aplicare stabilite la art. 13 din Regulamentul (CE) nr. 661/2009 se aplică în locul datelor stabilite în Regulamentul CEE-ONU nr. 13.

(4) Este necesară echiparea cu un sistem electronic de control al stabilității, în conformitate cu art. 12 din Regulamentul (CE) nr. 661/2009. Prin urmare, pentru omologarea CE de tip a noilor tipuri de vehicule, precum și pentru înmatricularea, vânzarea și punerea în circulație a vehiculelor noi, se respectă cerințele stabilite în partea A din anexa 9 la Regulamentul CEE-ONU nr. 13-H. Datele de punere în aplicare stabilite la art. 13 din Regulamentul (CE) nr. 661/2009 se aplică în locul datelor stabilite în Regulamentul CEE-ONU nr. 13-H.

(4A) Dacă vehiculul este echipat cu un sistem de protecție, acesta trebuie să îndeplinească cerințele din Regulamentul CEE-ONU nr. 18.

(4B) Prezentul regulament se aplică în cazul scaunelor care nu intră sub incidența Regulamentului CEE-ONU nr. 80.

(5) Vehiculele din această categorie trebuie să fie dotate cu dispozitive corespunzătoare pentru degivrarea și dezaburirea parbrizului.

(6) Vehiculele din această categorie trebuie să fie dotate cu dispozitive corespunzătoare pentru spălarea și ștergerea parbrizului.

(9) Pentru vehicule cu o masă de referință mai mare de 2.610 kg care nu sunt omologate (la cererea producătorului și cu condiția ca masa lor de referință să nu depășească 2.840 kg) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2007. Pentru alte opțiuni, a se vedea art. 2 din Regulamentul (CE) nr. 595/2009.

(9A) Se aplică doar în cazul în care aceste vehicule sunt echipate cu echipament reglementat prin Regulamentul CEE-ONU nr. 64. Este obligatorie echiparea vehiculelor M₁ cu un sistem de monitorizare a presiunii în pneuri, în conformitate cu art. 9 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 661/2009.

(10) Se aplică numai vehiculelor echipate cu dispozitiv(e) de cuplare.

(11) Se aplică vehiculelor cu o masă maximă tehnic admisibilă care nu depășește 2,5 tone.

(12) Se aplică numai vehiculelor la care „punctul de referință al planului așezat (punctul «R»)” al celui mai jos scaun se află la cel mult 700 mm deasupra nivelului solului.

(13) Se aplică numai în cazul în care producătorul solicită omologarea de tip a vehiculelor destinate transportului de mărfuri periculoase.

(14) Se aplică numai pentru vehiculele din categoria N₁, clasa I, în conformitate cu descrierea din primul tabel de la pct. 5.3.1.4 al anexei I la Directiva 70/220/CEE.

(15) La cererea producătorului, omologarea de tip poate fi acordată în cadrul acestei rubrici, ca o alternativă la omologările de tip obținute în cadrul rubricilor 3A, 3B, 4A, 5A, 6A, 6B, 7A, 8A, 9A, 9B, 10A, 12A, 13A, 13B, 14A, 15A, 15B, 16A, 17A, 17B, 18A, 19A, 20A, 21A, 22A, 22B, 22C, 23A, 24A, 25A, 25B, 25C, 25D, 25E, 25F, 26A, 27A, 28A, 29A, 30A, 31A, 32A, 33A, 34A, 35A, 36A, 37A, 38A, 42A, 43A, 44A, 45A, 46A, 46B, 46C, 46D, 46E, 47A, 48A, 49A, 50A, 50B, 51A, 52A, 52B, 53A, 54A, 56A, 57A și 64 — 70.

Tabelul 2 — Omologarea națională de tip a vehiculelor fabricate în serii mici

(Se iau în considerare notele explicative menționate pentru tabelul 1.)

Obiectul omologării	Act de reglementare	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
1. Nivel sonor	70/157	A	A	A	A	A	A				
1A. Nivel sonor	R (UE) 540/2014	A	A	A	A	A	A				
2A. Emisii (Euro 5 și 6) — vehicule ușoare, cu excepția întregului set de cerințe privind OBD și a cerințelor privind accesul la informații	R (CE) 715/2007	A	A+G		A	A					
3A. Prevenirea riscului de incendiu (rezervoare cu combustibil lichid)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 34	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
3B. Dispozitivele de protecție antiîmpănare spate și instalarea acestora; protecția antiîmpănare spate	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 58	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
4A. Spațiu pentru montarea și fixarea plăcilor de înmatriculare spate	R (CE) 661/2009 R (UE) 1.003/2010	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
5A. Echipamentul de direcție	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 79	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
6A. Accesul în vehicul și manevrabilitatea acestuia	R (CE) 661/2009 R (UE) 130/2012	C	C	C	C	C	C				
6B. Broaștele ușilor și elementele de susținere a ușilor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 11	C			C						
7A. Dispozitivele și semnalele de avertizare sonoră	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 28	B	B	B	B	B	B				
8A. Dispozitivele de vizibilitate indirectă și instalarea acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 46	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾				
9A. Frânarea vehiculelor și a remorcilor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 13		A	A	A	A	A	A	A	A	A
9B. Sistemul de frânare al autoturismelor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 13-H	A			A						
10A. Compatibilitatea electromagnetică	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 10	A ⁽¹⁾ C ⁽³⁾	A ⁽¹⁾ C ⁽³⁾	A ⁽¹⁾ C ⁽³⁾	A ⁽¹⁾ C ⁽³⁾	A ⁽¹⁾ C ⁽³⁾	A ⁽¹⁾ C ⁽³⁾	A ⁽¹⁾ C ⁽³⁾	A ⁽¹⁾ C ⁽³⁾	A ⁽¹⁾ C ⁽³⁾	A ⁽¹⁾ C ⁽³⁾
12A. Echipamentele interioare ale autovehiculelor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 21	C									
13A. Protecția autovehiculelor împotriva utilizării neautorizate	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 18		A	A		A	A				
13B. Protecția autovehiculelor împotriva utilizării neautorizate	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 116	A			A						
14A. Protecția conducătorului auto împotriva sistemului de direcție în cazul unui impact	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 12	C			C						

Obiectul omologării	Act de reglementare	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
15A. Scaunele, ancorajele lor și tetierele	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 17	A (2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)				
15B. Scaunele vehiculelor de pasageri de capacitate mare	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 80		A(2) C(4)	A(2) C(4)							
16A. Proeminențele exterioare ale autovehiculelor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 26	C									
17A. Accesul în vehicul și manevrabilitatea acestuia	R (CE) 661/2009 R (UE) 130/2012	B	B	B	B	B	B				
17B. Vitezometrul, inclusiv instalarea acestuia	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 39	B	B	B	B	B	B				
18A. Plăcuța producătorului regulamentară și numărul de identificare al vehiculului	R (CE) 661/2009 R (UE) 19/2011	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
19A. Punctele de ancorare a centurilor de siguranță, sistemele de ancorare ISOFIX și punctele de ancorare superioare ISOFIX	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 14	B	B	B	B	B	B				
20A. Instalarea dispozitivelor de iluminat și de semnalizare luminoasă pe vehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 48	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
21A. Dispozitivele retroreflectorizante pentru autovehicule și remorcile acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22A. Lămpi de poziție față și spate, lămpi de stop și lămpi de gabarit pentru autovehicule și remorcile acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 7	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22B. Lămpi pentru circulație diurnă pentru autovehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 87	X	X	X	X	X	X				
22C. Lămpi de poziție laterale pentru autovehicule și remorcile acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 91	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
23A. Lămpi de semnalizare a direcției pentru autovehicule și pentru remorcile acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 6	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
24A. Dispozitivele de iluminare a plăcuței de înmatriculare spate a autovehiculelor și a remorcilor acestora	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 4	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
25A. Faruri etanșe (<i>sealed beam</i>) pentru autovehicule care emit un fascicul de întâlnire asimetric european sau un fascicul de drum sau ambele fascicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 31	X	X	X	X	X	X				

Obiectul omologării	Act de reglementare	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
35A. Ștergătoare/ spălătoare de parbriz	R (CE) 661/2009 R (UE) 1008/2010	C									
36A. Sisteme de încălzire	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 122	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)
37A. Apărători roți	R (CE) 661/2009 R (UE) 1009/2010	B									
38A. Tetiere încorporate sau neîncorporate în scaunele vehiculelor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 25	C									
41A. Emisii vehicule grele (Euro VI), cu excepția întregului set de cerințe privind OBD și accesul la informații	R (CE) 595/2009	A	A	A	A	A	A				
42A. Protecția laterală a vehiculelor destinate transportului de bunuri	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 73					A	A			A	A
43A. Dispozitive antistropire	R (CE) 661/2009 R (UE) 109/2011				A	A	A	A	A	A	A
44A. Mase și dimensiuni	R (CE) 661/2009 R (UE) 1230/2012	A									
45A. Materiale pentru geamuri din sticlă securizată și instalarea lor pe vehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 43	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)
46A. Instalarea pneurilor	R (CE) 661/2009 R (UE) 458/2011	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
46B. Pneuri pentru autovehicule și remorcile acestora (clasa C1)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 30	X			X			X	X		
46C. Pneuri pentru vehicule utilitare și remorcile acestora (clasele C2 și C3)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 54		X	X	X	X	X			X	X
46D. Emisiile sonore generate de rularea pneurilor, aderența pe suprafețe umede și rezistența la rulare (clasele C1, C2 și C3)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 117	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
46E. Piesă de rezervă pentru utilizare temporară, pneuri/sistem cu posibilitate de rulare pe jantă și sistem de monitorizare a presiunii în pneuri (TPMS)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 64	X#)			X#)						
47A. Limitarea vitezei vehiculelor	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 89		A	A		A	A				
48A. Mase și dimensiuni	R (CE) 661/2009 R (UE) 1230/2012		A	A	A	A	A	A	A	A	A
49A. Vehicule utilitare în ceea ce privește proeminențele lor exterioare situate în partea frontală a panoului posterior al cabinei	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 61				A	A	A				

Obiectul omologării	Act de reglementare	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
50A. Dispozitive mecanice de cuplare a ansamblurilor de vehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 55	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)
50B. Dispozitivul de cuplare strânsă (CCD); montarea unui tip omologat de CCD	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 102					X(2) A(4)	X(2) A(4)			X(2) A(4)	X(2) A(4)
51A. Comportarea la foc a materialelor utilizate la amenajarea interioarelor anumitor categorii de autovehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 118			B							
52A. Vehicule din categoriile M ₂ și M ₃	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 107		A	A							
52B. Rezistența suprastructurii vehiculelor de pasageri de capacitate mare	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 66		A	A							
53A. Protecția pasagerilor în caz de coliziune frontală	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 94	NA									
54A. Protecția pasagerilor în caz de coliziune laterală	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 95	NA			NA						
56A. Vehicule destinate transportului de mărfuri periculoase	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 105				A	A	A	A	A	A	A
57A. Dispozitive antiîmpănare față (FUPDS) și instalarea acestora; protecția antiîmpănare față (FUP)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 93					A	A				
58. Protecția pietonilor	R (CE) 78/2009	NA*)			NA*)						
59. Posibilitatea de reciclare	2005/64	NA			NA						
61. Sisteme de aer condiționat	2006/40	NA			NA						
62. Sistem pe bază de hidrogen	R (CE) 79/2009	X	X	X	X	X	X				
63. Siguranță generală	R (CE) 661/2009	PA	PA	PA	PA	PA	PA	PA	PA	PA	PA
64. Indicatori de schimbare a vitezei (GSI)	R (CE) 661/2009 R (UE) 65/2012	X#)									
65. Sistem avansat de frânare de urgență (AEBS)	R (CE) 661/2009 R (UE) 347/2012		X#)	X#)		X#)	X#)				
66. Sistem de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație (LDWS)	R (CE) 661/2009 R (UE) 351/2012		X#)	X#)		X#)	X#)				
67. Componente specifice pentru GPL și instalarea lor pe autovehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 67	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)				

Obiectul omologării	Act de reglementare	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
68. Sisteme de alarmă ale vehiculelor (VAS)	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 97	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾			X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾						
69. Siguranța din punct de vedere electric	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 100	B	B	B	B	B	B				
70. Componente specifice pentru gaz natural comprimat (GNC) și instalarea lor pe autovehicule	R (CE) 661/2009 R CEE-ONU 110	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾				
RO1. Protecția ocupanților autovehiculelor contra depășirii mărfurilor (încărcăturii) **)	-				B	B	B				

Note explicative:

*) Orice sistem de protecție frontală furnizat odată cu vehiculul trebuie să respecte prevederile Regulamentului (CE) 78/2009, să fie prevăzut cu un număr de omologare de tip și să fie marcat în consecință.

**) Această cerință se aplică numai la omologarea vehiculelor din categoria N₁, N₂ sau N₃ provenite din modificarea vehiculelor din categoria M₁, M₂ sau M₃.

În principiu, compartimentul (compartimentele) în care se găsesc toate locurile este (sunt) complet separat(e) de suprafața pentru încărcătură. Prin derogare de la această cerință, se pot transporta persoane și mărfuri în același compartiment cu condiția ca suprafața pentru încărcătură să fie echipată cu elemente de protecție concepute să protejeze persoanele transportate împotriva depășirii încărcăturii în timpul mersului, inclusiv în caz de frânare bruscă și de viraje.

Elementele de protecție (sistemele despărțitoare) trebuie concepute în conformitate cu dispozițiile din secțiunile 3.2 și 4.1 ale standardului ISO 27956: 2009 „Vehicule rutiere — Protecția încărcăturii în autoutilitare — Cerințe și metode de testare”.

(1) Subansamblu electronic.

(2) Componentă.

(3) Vehicul.

(4) Cerințe de instalare.

X: Trebuie eliberat un certificat de omologare de tip; trebuie asigurată conformitatea producției.

A: Nu sunt permise alte excepții în afara celor menționate în actul de reglementare. Certificatul de omologare de tip și marca de omologare de tip nu sunt necesare. Rapoartele asupra încercărilor trebuie întocmite de un serviciu tehnic notificat.

B: Trebuie îndeplinite cerințele tehnice ale actului de reglementare. Încercările prevăzute de actul de reglementare trebuie efectuate în totalitate; sub rezerva acordului autorității de omologare, acestea pot fi întreprinse chiar de producător; acestuia i se poate permite să emită raportul tehnic; nu este nevoie de emiterea unui certificat de omologare de tip și nu este necesară o omologare de tip.

C: Producătorul trebuie să demonstreze autorității de omologare că cerințele esențiale ale actului de reglementare sunt îndeplinite.

G: Cerințe corespunzătoare cu categoria vehiculului de bază/incomplet (al cărui șasiu a fost utilizat la construcția vehiculului). În cazul vehiculelor incomplete/completate, se acceptă îndeplinirea cerințelor pentru vehiculele categoriei N corespunzătoare (pe baza masei maxime).

NA: Nu se aplică acest act de reglementare (nu există niciun fel de cerințe).

PA: Acest regulament este aplicabil parțial. Prevederile acestuia se aplică întocmai, cu excepția celor referitoare la echiparea cu sisteme electronice de control al stabilității (ESC), sisteme de monitorizare a presiunii din pneuri (TPMS), indicatori de schimbare a vitezei (GSI), sisteme de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație (LDWS) și sisteme avansate de frânare de urgență (AEBS), în cazul cărora cerințele respective se aplică în conformitate cu tabelul de la nota #).

#) Date de aplicare pentru ESC, GSI, TPMS, LDWS și AEBS.

Sistem	Categorie vehicul	Omologare de tip (tipuri noi)	Prima înmatriculare (tipuri vechi)
ESC	M ₁ , N ₁	01.11.2014	01.11.2015
	M ₂	01.11.2015	01.11.2016
	M ₃ < (Clasa III)	01.11.2015	01.11.2016
	M ₃ < 16 tone (transmisie pneumatică)	01.11.2015	01.11.2016
	M ₃ < (Clasele II și B) (transmisie hidraulică)	01.11.2015	01.11.2016
	M ₃ < (Clasa III) (transmisie hidraulică)	01.11.2015	01.11.2016
	M ₃ < (Clasa III) (control de transmisie pneumatică și transmisie de energie hidraulică)	11.07.2016	11.07.2017
	M ₃ < (Clasa II) (control de transmisie pneumatică și transmisie de energie hidraulică)	11.07.2016	11.07.2017
	M ₃ < (altele decât cele mai sus menționate)	01.11.2015	01.11.2016

Sistem	Categorie vehicul	Omologare de tip (tipuri noi)	Prima înmatriculare (tipuri vechi)
	N ₂ < (transmisie hidraulică)	01.11.2015	01.11.2016
	N ₂ < (control de transmisie pneumatică și transmisie de energie hidraulică)	11.07.2016	11.07.2017
	N ₂ < (altele decât cele mai sus menționate)	01.11.2015	01.11.2016
	N ₃ < (autotractoare cu 2 axe pentru semiremorci)	01.11.2015	01.11.2016
	N ₃ < [autotractoare cu 2 axe pentru semiremorci cu control de transmisie pneumatică (ABS)]	01.11.2015	01.11.2016
	N ₃ < [3 axe cu control de transmisie electrică (EBS)]	01.11.2015	01.11.2016
	N ₃ < [2 și 3 axe cu control de transmisie pneumatică (ABS)]	01.11.2015	01.11.2016
	N ₃ < (altele decât cele mai sus menționate)	01.11.2015	01.11.2016
	O ₃ < (sarcină de ax combinată între 3,5 și 7,5 tone)	01.11.2015	01.11.2016
	O ₃ < (altele decât cele mai sus menționate)	01.11.2015	01.11.2016
	O ₄	01.11.2015	01.11.2016
TPMS	M ₁	01.11.2015	01.11.2016
GSI	M ₁	01.11.2015	01.11.2016
LDWS	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃	01.11.2015	01.11.2016
AEBS	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃	01.11.2015	01.11.2016

Datele respective se aplică pentru vehiculele de bază, incomplete, complete sau completate, după caz.

Totuși, dacă un vehiculul este echipat cu unul sau mai multe dintre sistemele respective înainte de datele prevăzute în tabel, aceste sisteme trebuie să îndeplinească cerințele aplicabile din legislația UE sau CEE-ONU.

Pentru aceste sisteme nu se aplică procedura de sfârșit de serie.

Tabelul 3 — Lista regulamentelor CEE-ONU recunoscute ca alternative la directivele sau regulamentele (CE)/(UE) menționate în tabelele 1 și 2

Atunci când se face trimitere la o directivă individuală CEE/CE sau la un regulament individual (CE)/(UE) în tabelele 1 și 2, o omologare făcută în baza următoarelor regulamente CEE-ONU, la care Comunitatea a aderat în calitate de parte contractantă la „Acordul de la Geneva din 1958 revizuit” al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite, în temeiul Deciziei 97/836/CE a Consiliului, sau în baza deciziilor ulterioare ale Consiliului, în conformitate cu art. 3 alin. (3) din decizia menționată, se consideră echivalentă cu o omologare CE de tip acordată în temeiul respectivei directive individuale CEE/CE sau regulament individual (CE)/(UE).

De asemenea, se consideră echivalentă orice modificare ulterioară a regulamentelor CEE-ONU enumerate mai jos.

Obiectul omologării	Regulament CEE-ONU de bază	Seria de amendamente
1. Nivelul de zgomot admis	51	02
1. Amortizor de zgomot de schimb	59	00
58. Protecția pietonilor	127	00
58. Frânare (asistență la frânare)	13-H	00 (suplimentul 9 și suplimentele ulterioare)

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**pentru aprobarea Centralizatorului privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, precum și probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar 2015**

În conformitate cu prevederile art. 18, art. 94 alin. (1) și alin. (2) lit. n), art. 137—140, art. 244 alin. (5), art. 247, 248, 262 și 263 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013,

în temeiul prevederilor Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2015—2016, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.895/2014, și al Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Centralizatorul privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, precum și probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar 2015, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin, denumit în continuare *Centralizator*.

Art. 2. — (1) Candidații ale căror specializări nu se regăsesc în Centralizator vor primi acceptul de participare la etapele de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar și la concursurile de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate din învățământul preuniversitar dacă profilul postului/catedrei coincide cu profilul specializării absolvite și dacă specializarea înscrisă pe diploma de studii a candidatului/programul de studii finalizat de candidat poate fi asimilată uneia dintre specializările/asimilat unuia din programele de studii incluse în acest Centralizator. În aceste situații acceptul de participare la etapele de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar și la

concurșurile de ocupare a posturilor didactice din învățământul preuniversitar se acordă cu aprobarea Ministerului Educației Naționale.

(2) Includerea specializărilor, a programelor de studii universitare de licență sau a programelor de studii de masterat existente în Centralizator și pentru alte discipline/domenii din învățământul preuniversitar se realizează cu aprobarea Ministerului Educației Naționale.

Art. 3. — Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară națională, Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția Generală Învățământ Superior, Direcția generală învățământ în limbile minorităților din cadrul Ministerului Educației Naționale, inspectoratele școlare județene, Inspectoratul Școlar al Municipiului București și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

București, 12 decembrie 2014.

Nr. 5.109.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

